

Dr. Molnár Gábor*

AZ ÜGYÉSZSÉG AZ ÚJ ÉVEZREDBEN

A Magyar Köztársaság ügyészi szervezete¹ az uniós csatlakozás időszakában számot vetett eddigi eredményeivel, és felmérte az előtte álló új korszak kihívásait. Annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatás rendszerében betöltött szerepéből adódó feladatait továbbra is lehető legmagasabb színvonalon láthassa el, ez elmúlt másfél évtizedben folyamatosan reformokat hajtottak végre. A reform a szervezet korszerűsítését, annak rugalmasabbá, hatékonyabbá tételét szolgálta. Mindez egyúttal szemléletváltást is kívánt.

A Magyar Köztársaság Alkotmánya szerint:

A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze és az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak a védelméről, valamint az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről. [51. § (1) bek.]

Az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett. [51. § (2) bek.]

Az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénysértés esetén – törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében. [51. § (3) bek.]

A Magyar Köztársaságban az ügyészség tehát a közérdek védelmezője, és ezáltal közreműködik az egyéni jogok érvényre juttatásában.

Az előadás elkészítésekor figyelembe vettem az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 2000. október 6-án elfogadott Rec(2000)19. számú Ajánlását, amelynek címe: Az ügyészség szerepe a büntető igazságszolgáltatás rendszerében.

Az ajánlás a következő területekre terjed ki:

- az ügyészség feladatai,
- az ügyészség számára adott garanciák feladataik ellátása érdekében,
- az ügyészség viszonya a végrehajtó és a törvényhozó hatalomhoz,
- az ügyészség viszonya a bíróságokhoz,
- az ügyészség viszonya a rendőrséghez,
- az ügyészség viszonya a jogkeresőkhöz,
- nemzetközi együttműködés

Magyarország 2004. május 1-jétől az Európai Unió tagja. A már megvalósult reformok következtében az ügyészi szervezet képes ellátni az abból adódó kötelezettségeket és uniós ügyészséggént működik tovább.

Ügyészségi reformok

Az ügyészség helye az államszervezetben, a legfőbb ügyész jogállása

Az ügyészség helyét az államszervezetben a legfőbb ügyésznek az Országgyűléshez való kapcsolata határozza meg. Az Alkotmány szerint a legfőbb ügyész az Országgyűlésnek felelős, azaz az ügyészi szervezet – a legfőbb ügyész személyén keresztül – az Országgyűlésnek alárendelt állami szerv. Az ügyészség a

* főcsoportfőnök, Igazságügyi Minisztérium, Budapest

1 A Magyar Köztársaság Ügyészségére vonatkozó legfontosabb rendelkezéseket az alábbi jogszabályok határozzák meg: 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmányáról 1972. évi V. törvény a Magyar Köztársaság ügyészségéről (Ütv.) 1994. évi LXXX. törvény az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről (Üsztv.)

végrehajtó hatalomtól független, sajátos hatáskörű állami szervezet.

Az ügyészi szervezetet az Országgyűlés által – hat évre – választott legfőbb ügyész vezeti.

Az 1989. évi októberi alkotmánymódosítás és az azon év végén megszületett ügyészségi törvénymódosítás az ügyészség államjogi helyzetét és feladatait nem érintette. A legfőbb ügyész megbízásának idejét a törvényhozási ciklustól elválasztva hat évben határozták meg. Ez a rendelkezés azt célozta, hogy az ügyészség a napi politikától és a parlamenti erőviszonyoktól függetlenül végezze tevékenységét. A legfőbb ügyész feladatait Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény (Ütv.) határozza meg részletesen.

Az ügyészségi reform politikailag látványos része – miként 1870-71-ben és azóta is – az ügyészség alkotmányos helye. Kinek a felügyelete alá tartozzék az ügyészség?

Az 1998-1999. évi reformkísérlet

Az 1998. évi választásokat követően az új kormány is – a kormányprogramnak megfelelően – változtatni kívánt az ügyészség alkotmányos helyzetén. Az ügyészséget változatlanul a kormány – közvetlenül az igazságügy-miniszter – irányítása alá kívánta rendelni. E célból 1998 szeptemberében az Országgyűléshez, miként 1993-ban is, három törvényjavaslatból álló törvénycsomagot nyújtott be, amelynek célja az ügyészség alkotmányos helyzetének megváltoztatása: az ügyészség Kormány alá rendelése volt.

A törvénycsomag első eleme az a törvényjavaslat volt, amely a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosítására tartalmaz szabályokat.

A törvényjavaslat általános indokolása szerint az ügyészség kormány alá rendelésére elsődlegesen azért van szükség, mert az elmúlt években jelentősen megnövekedett bűnözés visszaszorításáért a kormányt alkotmányos felelősség terheli. Az Alkotmány ugyanis a kormány feladatává teszi az alkotmányos rend, az állampolgárok jogainak védelmét, valamint a törvények végrehajtásának biztosítását. A kormány meglévő büntetőpolitikai eszközrendszere (a büntetőjogi tárgyú törvények előkészítése, a rendőrség általános irányítása és a büntetés-végrehajtás felügyelete) az említett alkotmányos felelősség érvényesítéséhez nem elégséges. Ugyanakkor az ügyészség

kulcsszerepet tölt be a büntetőeljárás egészében, hiszen a nyomozás elrendelésétől a büntetés végrehajtásáig részt vesz a büntetőeljárás minden fázisában. Erre figyelemmel az ügyészség alkotmányos helyzetének a megváltoztatása, vagyis az ügyészség kormány alá rendelése fokozottabb lehetőséget biztosít a kormányzati büntetőpolitika érvényesítésére.

Az ügyészség kormány alá rendelése az Alkotmány módosítását igényli, amelyhez a parlamenti képviselők kétharmadának a jóváhagyó szavazata szükséges. A konszenzus nem alakult ki, az 1999. május 4-én megtartott záró szavazáson az Alkotmány módosítására benyújtott törvényjavaslat nem kapta meg az elfogadáshoz szükséges számú szavazatot, a másik két törvényjavaslatot pedig erre figyelemmel a kormány visszavonta, így az ügyészség kormány alá rendelésére ez alkalommal sem került sor.

Az ügyészek jogállása

Az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak (ügyészségi titkárok, fogalmazók, nyomozók, tisztviselők, írnokok, fizikai alkalmazottak) jogállására vonatkozó kérdéseket az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (szolgálati törvény) rendezi.

A hatályos szabályozás előzményei:

A magyar jogfejlődés során minden esetben irányadó volt, hogy a bírák és az ügyészek, valamint más bírósági és ügyészségi alkalmazottak jogállásának, munkajogi helyzetének a szabályozása – a két igazságszolgáltatási szervezet sajátos helyzete által indokolt eltérések kivételével – azonos vagy hasonló legyen. Az elmúlt több mint száz év során a jogalkotás ezt a szabályozási elvet töretlenül megtartotta. Ezt az elvet követte a jogalkotó akkor is, amikor közvetlenül a rendszerváltó fordulat után a két szervezet alkalmazottai számára azonos javadalmazást biztosító – a bírák, az ügyészek, a bírósági és az ügyészségi dolgozók előmeneteléről és javadalmazásáról szóló – 1990. évi LXXXVIII. törvényt, valamint 1994-ben a szolgálati törvényt (az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény – a továbbiakban: Üsztv.) megalkotta.

1997-ben az igazságszolgáltatás reformjának újabb lépése keretében kidolgozott törvények megváltoztatták a bírák és az igazságügyi alkal-

mazottak jogállására, javadalmazására vonatkozó szabályokat is. Az említett elvet követve, a bírákra és az igazságügyi alkalmazottakra vonatkozó megváltozott szabályokhoz igazodva, az ügyészségi szolgálati viszonyt és az ügyészek, ügyészségi alkalmazottak javadalmazását érintő szabályokat ennek megfelelően módosítani kellett. Ezt végezte el a szolgálati törvény módosításáról rendelkező 1997. évi LXXI. törvény, amely

- szigorította az ügyésszé válás feltételeit az ügyészségi fogalmazóként eltöltendő joggyakorlati idő meghosszabbításával, a titkári működés általánossá tételével, a pályaalkalmasság és a tényleges büntetlenség vizsgálatának előírásával,
- az ügyész első kinevezését határozott időre – három évre – módosította, mely alatt megítélhető, hogy az ügyész alkalmas-e hivatása gyakorlására,

- bővítette a kizárólag pályázat útján betölthető álláshelyek körét,

- megváltoztatta az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak javadalmazására vonatkozó szabályokat, változatlanul a bírákéval, illetőleg az igazságügyi alkalmazottakéval azonos javadalmazást biztosítva.

A törvényi szabályozás változatlanul hagyta azt az alapkövetelményt, hogy az ügyész nem lehet tagja politikai pártnak és politikai tevékenységet sem végezhet; tagja lehet viszont érdekképviselői szervezeteknek és más társadalmi szervezeteknek. Az ügyész tudományos, oktatói, művészeti és más hasonló tevékenységen kívül kereső foglalkozást nem folytathat, nem lehet gazdasági társaság, szövetkezet vezető tisztségviselője, gazdasági társaság korlátlanul felelős tagja, nem vállalhat hivatásával összeférhetetlen tisztséget, illetve nem végezhet ilyen tevékenységet.

A szolgálati törvény módosított rendelkezései az alkalmazásuk óta eltelt idő alatt igazolták a jogalkotó várakozásait, így a kinevezési feltételek változása lehetővé tette az ügyészi pályára lépők igényesebb kiválasztását. A kinevezési feltételek szigorítása azonban akadályozta a más pályákon dolgozó jogászok felvételét.

A jogi pályák közötti átjárhatóság érdekében a szolgálati törvényt is módosító 1999. évi CX. törvény kiegészítette az ügyészi kinevezésre vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás lehetővé tette, hogy a központi közigazgatási szerveknél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgálathoz

kötött munkakörben foglalkoztatott jogászok – az ügyészi kinevezés egyéb feltételeinek fennállása esetén – a más területeken működő jogászokhoz hasonlóan, kötelező titkári működés nélkül, közvetlenül ügyészi pályára kerülhessenek. Ugyanilyen szabályok vonatkoznak a korábban alkotmánybíróként dolgozók ügyészi kinevezésére is.

A szolgálati törvény szabályai az ügyész önállóságában is döntő változást hoztak. A törvény kimondja, hogy bár az ügyész köteles a legfőbb ügyész, illetőleg a felettes ügyész utasításának eleget tenni, az utasítást az ügyész kívánságára írásba kell foglalni. A törvény szerint az ügyész köteles az utasítás végrehajtását megtagadni, ha annak teljesítésével bűncselekményt, illetőleg szabálysértést valósítana meg, illetőleg megtagadhatja az utasítás végrehajtását, ha annak teljesítése az életét, egészségét vagy testi épségét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné.

Ha pedig az utasítást jogszabállyal vagy jogi meggyőződéssel nem tartja összeegyeztethetőnek, az ügy elintézése alól mentesítését kérheti írásban, jogi álláspontját kifejtve. A törvény szerint az ilyen kérelem teljesítése nem tagadható meg; az ügy elintézését ez esetben más ügyészre kell bízni, vagy azt a felettes ügyész saját hatáskörébe vonhatja. Végül a szolgálati törvény azt is kötelezővé teszi, hogy ha az utasítás végrehajtása jogellenesen kárt idézhet elő, és az ügyész ezzel számolhat, köteles erre az utasítást adó figyelmét felhívni.

E szabályok, bár az ügyészség centrális irányítása nem változott, mind az ügyészi önállóság növelését, mind az ügyek intézésének színvonalát megnövelték.

Érdekességként említem meg, hogy az OECD korrupcióellenes munkacsoportja Magyarország országvizsgálatának eredményeként a 2005. március 16-án elfogadott ajánlásában kívánalomként fogalmazza meg, hogy a felettes ügyész egyedi ügyben adott utasításai írásban, utólag is rekonstruálható módon szerepeljenek az adott ügy iratai között.

A szolgálati törvény az említett két módosításon kívül többször is változott. 2001. évben – gyakorlati igényeknek eleget téve – lehetővé vált, hogy az ügyész az Igazságügyi Minisztériumba, illetve az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalába is beosztható legyen. Ily módon a sajátos ügyészi tapasztalatok és ismer-

reték a jogszabály-előkészítéssel, illetőleg a bíróságok igazgatásával összefüggő feladatok ellátása során is hasznosíthatók lennének. Ezt a lehetőséget azonban a legfőbb ügyész ezideig még nem használta ki, bár az Igazságügy Minisztériumban az ügyési gyakorlat tapasztalatai jól hasznosíthatóak volnának és a bírák berendelésének több évtizede folyamatosan jól működő gyakorlata érvényesül.

Az Ütv-ben és az Üsztv-ben rendezést igényeltek az Európai Unióhoz való csatlakozással szükségszerűen együtt járó uniós és más nemzetközi ügyési együttműködés szolgálati viszonyt érintő kérdései.

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2004. évi XXIX. törvény, amely az uniós csatlakozás napján, 2004. május 1-jén lépett életbe több új rendelkezést vezetett be.

1. A törvény az Alkotmány 2002 decemberében elfogadott módosításával összhangban – pontosítva az Ütv.-t – egyértelművé tette, hogy az ügyészség nemcsak az állampolgárok, hanem minden természetes és jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli szervezet jogait védi. Az Ütv. ugyanis korábban a magyar állampolgárokra vonatkozóan fogalmazta meg az ügyészség feladatait és jogosítványait. Figyelemmel az Európai Unióhoz való csatlakozásból eredő követelményekre, rendezni kellett, hogy az ügyészség jogkörei minden, a Magyar Köztársaság területén tartózkodó természetes személyre, illetőleg itt működő szervezetre kiterjedjen a jogszabályok keretei között.

2. A törvény az ügyészség feladatainak összefoglaló leírását korszerűbb megfogalmazással – egyben a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény hatályos szövegéhez igazítva – pontosította. Így többek között a nyomozás törvényességének felügyeletét a nyomozás feletti felügyeletként határozza meg. Az új büntetőeljárás törvény rendszerében az ügyész nem kizárólag felügyeli a nyomozás törvényességét, hanem a nyomozás érdemi irányítója, felelős vezetője. Főszabályként az ügyész nyomoz vagy nyomoztat, a nyomozás pedig a vád előkészítését, az ügyész, mint közvádoló tájékoztatását szolgálja. Ennek megfelelően megváltozott az ügyész és a nyomozó hatóság kapcsolata, amit az ügyészségnek az Ütv.-ben meghatározott feladatai között is meg kell jeleníteni.

Kiegészítette továbbá az Ütv.-t a családon belüli erőszak mérséklése és a kiskorúak védelme érdekében azzal a rendelkezéssel, amely feljogosítja az ügyészséget a szükséges gyermekvédelmi intézkedések kezdeményezésére.

3. Az Európai Unióhoz való csatlakozás eredményeként az ügyészségnek részt kell vennie a közösségi szintű igazságszolgáltatási együttműködésben. Emellett megnőtt az igény más közösségi intézményekben vagy nemzetközi szervezetnél való munkavégzésre. Az Üsztv. nem rendezte az Európai Unióhoz való csatlakozással szükségszerűen együtt járó uniós és más nemzetközi ügyési együttműködés szolgálati viszonyt érintő kérdéseit. Az Üsztv. 2004. évi módosítása megteremtette a külföldi munkavégzés lehetőségét és meghatározza annak feltételeit.

A törvény – összhangban a személyek szabad áramlásának alapszabadságára vonatkozó jogharmonizációs kötelezettségekkel – lehetővé tette, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló egyezményben részes államok állampolgárai is vállalhassanak az ügyészségen nem közhatalmi feladatot ellátó írnoki és fizikai alkalmazotti állást.

4. Az uniós közigazgatási szervezeteknél és más nemzetközi szervezetnél pályázat alapján munkát végző, ott jogviszonyt létesítő szakemberek számára munkajogilag biztosítani kellett, hogy visszatérésük után a korábbi közszolgálati jogviszonyukat zökkenőmentesen, zavartalanul folytathassák. Ennek érdekében szükségesé vált egyes, foglalkoztatással összefüggő törvények – közöttük az Üsztv. – módosítása.

Az ügyési szervezet működőképessége szükségessé teheti az ügyész munkakörének a tartós külszolgálat, illetőleg a fizetés nélküli szabadság ideje alatti betöltését. Emiatt a törvény meghatározza, hogy az ügyészt a tartós külszolgálat, illetőleg a fizetés nélküli szabadság megszűntével mely szolgálati helyre és munkakörbe kell kinevezni. Rendezi továbbá a szolgálati viszony megszűnésének új eseteként, ha az ügyész a felajánlott munkakört nem fogadja el, valamint a tartós külszolgálattal együtt járó költségek kérdését és a külszolgálat időtartamának a szolgálati viszonyba való beszámítását.

5. Az igazságügyi reform a bíróság és ügyészség szervezet felépítését is érintette.

Magyarország Európa Unió csatlakozásának előkészítése során az Európai Bizottság az igazságszolgáltatás működését nem tartotta

minden szinten kielégítőnek az Agenda 2000 (Napirend 2000-ig) című dokumentum részét képező országvéleményében 1997 júliusában. Megállapításai szerint a bíróságok túlterheltek, ennek következtében a bírósági eljárások elhúzódnak. Az országvélemény elmúlt év végén történt aktualizálása során az éves jelentés – elismerve az igazságügy megreformálása érdekében tett lépéseket – ismét megerősítette, hogy további erőfeszítéseket kell tenni az igazságügyi rendszer hatékonyabb működése érdekében.

Az ítéletábrák és a fellebbviteli ügyészi szervek székhelyének és illetékességi területének megállapításáról szóló 2002. évi XXII. törvény az igazságügyi szervezetet négy szintűvé alakította; létrehozta az ítéletábrákat és beillesztette a fellebbviteli főügyészségeket (Fővárosi, Pécsi, Szegedi, Katonai) – az 1972. évi V. törvény (az Ütv.) módosításával – az ügyészi szervezetbe. A fellebbviteli főügyészségeket az ítéletábrákkal (a Katonai Fellebbviteli Ügyészséget pedig a Fővárosi Ítéletábrával) azonos székhellyel 2003. július 1-jén kezdték meg működésüket.

A működésüket 2005. január 1-jén megkezdő Debreceni Fellebbviteli Főügyészség és Győri Fellebbviteli Főügyészség felállításáról pedig – a hivatkozott 2002. évi XXII. törvény alapján – újabb köztársasági elnöki határozat rendelkezett [31/2004. (III. 18.) KE határozat].

Az ügyészség nemzetközi tevékenysége

Az ügyészség nemzetközi feladatainak ellátásáért a Legfőbb Ügyészség Nemzetközi és Európai Ügyek Főosztálya a felelős, amely a legfőbb ügyész közvetlen alárendeltségében működik. A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003 (ÜK. 12.) LÜ utasítás szerint a Nemzetközi és Európai Ügyek Főosztálya:

- koordinálja és szervezi a nemzetközi kapcsolatokat, végzi és összehangolja az európai uniós tagsággal összefüggő ügyészségi feladatokat,
- ellátja a globális, az európai és a regionális együttműködéssel (ENSZ, OECD, Európa Tanács, Közép-európai Kezdeményezés stb.) összefüggő feladatokat,
- segíti a főosztályokat, a fellebbviteli főügyészségeket és a főügyészségeket a nemzet-

közi együttműködés és az európai integráció terén adódó szakmai feladataik ellátásában,

- gondoskodik a nemzetközi támogatásokra (EU stb.) pályázat benyújtásáról, a nemzetközi programok koordinált végrehajtásáról és ellenőrzéséről. A programok (pl. továbbképzés) tartalmának az ügyészi tevékenység nemzetközi irányvaival való összhangjáról véleményt nyilvánít,

- ellátja az előző pontban megjelölt feladatok vonatkozásában, valamint a kijelölt ügyekben a legfőbb ügyész, illetőleg az ügyészség képviselőjét, valamint az ügyészséget érintő nemzetközi megállapodások, különösen az Európai Unió joganyag átvételének és ügyészségi alkalmazásának előkészítését,

- feladatai ellátása érdekében rendszeres kapcsolatot tart az illetékes hazai szervekkel, a nemzetközi szervezetekkel és külföldi intézményekkel, más országok ügyészségeivel, a külföldi magyar, illetve a budapesti diplomáciai képviselőkkel,

- gondoskodik a jogsegélyforgalomban és a nemzetközi érintkezésben a szükséges fordítások és a tolmácsolás biztosításáról,

- kezeli, szervezi és koordinálja a nemzetközi képzési programokat,

Az ügyészség nemzetközi kapcsolatai

Az ügyészi munka nemzetközi aspektusai évek óta egyre nagyobb súlyt kapnak. Az Európai Unión belül (és azon túl is) az ügyészségek nemzetközi együttműködésének intenzitása növekszik. Ennek indoka az államhatárokat nem ismerő szervezett bűnözésben, a nemzetközi terrorizmusban és más globális jelenségekben rejlik. Az új tendenciák és kihívások fényében az egyes államok ügyészségei közötti partnerkapcsolatok világszerte felértékelődnek, hiszen a nemzetközi szervezett és egyéb bűnözéssel szemben csak a nemzeti ügyészségek közös erőfeszítése és összehangolt fellépése hozhat sikert.

Az ügyészség nemzetközi kapcsolatai évek óta a magyar külpolitika tartós törekvéseivel összhangban alakulnak:

Prioritást élvez az Európai Unió tagországaival való kapcsolatok további elmélyítése, összhangban a tagállami működés követelményeivel. A csatlakozást megelőző több éves felkészítő munka eredményeként az ügyészség 2004. május 1-én felkészülten lépett a tagállam-

mi ügyészségek sorába. A szervezetben kiépültek az európai uniós joganyag folyamatos fejlődésével való lépéstartást szolgáló mechanizmusok, amely a sikeres tagállami működés záloga.

Kiemelt jelentőségű a jó munkakapcsolatok ápolása és továbbfejlesztése a közép- európai régió országaival, ezen belül is a szomszédos országokkal, figyelemmel arra is, hogy a nemzetközi jogsegélyforgalom jelentős része ezekkel az országokkal bonyolódik. Különösen szoros szakmai kapcsolatokat tartunk fenn az Európai Unióhoz Magyarországgal együtt csatlakozott Szlovákia, Csehország, és Szlovénia ügyészségeivel. Ezen országokkal a csatlakozásra való felkészülés szakaszában kialakult legfelsőbb és ennél alacsonyabb szintű intenzív kapcsolatok terén az uniós tagsággal adódott új helyzet további együttműködési lehetőségeket nyitott meg.

A nemzetközi szervezett bűnözés, a korrupció és a terrorizmus elleni harcban vitt globális szerepe folytán fontosnak tartjuk a jól kiépített szakmai kapcsolatokat és rendszeres kontaktusokat az Amerikai Egyesült Államok illetékes szerveivel. A terrorizmus elleni harc keretében az USA részéről komoly az igény az együttműködésre, és ennek érdekében kiemelt fontosságot tulajdonít mindkét fél a továbbképzést szolgáló, rendszeresen megrendezésre kerülő tréningeknek.

Az ügyészség nemzetközi aktivitásának köre magában foglalja a felső és alsóbb szintű két- és többoldalú találkozókat: a legfőbb ügyész a többoldalú nemzetközi rendezvények keretében minden évben találkozik számos külföldi kollégájával. A magyar legfőbb ügyész már az európai uniós csatlakozást megelőző években is rendszeres meghívottja volt az EU legfőbb ügyészeinek évenkénti rendszeres, EUROJUSTICE nevű konferenciáinak. A 2003-as weimari konferenciáján – a leendő EU tagországok közül egyedül és elsőként – a magyar legfőbb ügyész a szervezők által felkért előadóként vett részt.

Az Európa Tanács tagországainak legfőbb ügyészei szintén évenkénti gyakorisággal találkoznak konferenciáikon. A magyar ügyészség nagy megtiszteltetésként értékeli, hogy 2005-ben ennek a rendezvénynek a házigazdája lehet.

Fontos szerepet játszanak a kétoldalú legfőbb ügyészi munkalátogatások is, ennek keretében a tapasztalatok kölcsönös kicserélése és a konzultációk. 2003-ban például ilyen legfelsőbb szintű kétoldalú munkatalálkozó zajlott le holland, finn, bajor, szlovén, cseh és szlovák relációban.

Az uniós tagállamokkal folytatott kétoldalú megbeszélések rendszeres témái: az európai uniós harmadik pilléres együttműködés, az ügyész növekvő szerepe a nemzetközi bűnügyi együttműködésben, az új nemzetközi instrumentumok, továbbá a képzés, az informatika, az ügyészségi biztonság stb. terén való kooperáció is.

A különböző kormányközi és egyéb nemzetközi szervezetek munkájában való – elsősorban szakértői – közreműködés, a nemzetközi tudományos közéletben való ügyészi részvétel a nemzetközi bűnözés elleni hatékony fellépést, valamint a jó nemzetközi munkakapcsolatok előmozdítását és fenntartását szolgálják. Ebből a szempontból mindenekelőtt az Európa Tanács érdemel kiemlést, különösen a PC-R-EV, PC-TI, PACO és a GRECO keretében folyó tevékenység. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően az Európa Tanács folyamatosan igénybe veszi magyar ügyészek közreműködését, elsősorban a pénzmosás és a terrorizmus elleni fellépés, valamint a korrupció kérdéskörét érintő szakértői és nemzeti szabályozásokat vizsgáló tevékenységben.

A bilaterális kapcsolatban viszonylag új, a nemzetközi bűnügyi együttműködés jelenlegi tendenciáival összhangban álló jelenség a főügyészségek valamely EU- tagország (pl. Hollandia, Franciaország, stb.) egy-egy régiójának főügyészségével kiépített ún. twinning kapcsolata. E kapcsolatok keretében rendszeresek a kölcsönös látogatások és tapasztalatcserék.

A határmenti főügyészségek hagyományosan kölcsönös jó munka- és kollegiális kapcsolatokat tartanak fenn a szomszédos országok határmenti ügyészségeivel.

A nemzetközi kapcsolatok fontos tényezője az a számos tanulmányút és tapasztalatcsere-látogatás, amelyet az EU-hoz tartozó és más országok, illetve nemzetközi szervezetek ajánlanak fel évek óta egyre nagyobb számban. Ezeket a lehetőségeket elsősorban fiatal, nyelveket beszélő ügyészek veszik igénybe, akik rendszeresen referátumokkal, előadásokkal járulnak hozzá a rendezvények sikeréhez, természetesen idegen nyelven. A magyar ügyészek nemzetközi aktivitását jól mutatja, hogy 2003 folyamán a külföldi munkatalálkozóknak és egyéb rendezvényeknek 135 – a teljes ügyészi létszám mintegy 10 %-át kitevő – magyar ügyész résztvevője volt. Hasonlóan magas volt azoknak az ügyészeknek a száma, akik a nemzetközi szakmai programok magyarországi rendezvényeinek résztvevői voltak.

Felkészülés az uniós csatlakozásra

Az ügyészség az európai uniós csatlakozásra való felkészülés éveiben három tényezőt tekintett prioritásnak a felkészülés szempontjából: a közösségi és uniós joganyag kellő szintű elsajátítását; az ügyészek munkájához általában, különösen pedig az *acquis* alkalmazásához szükséges, az európai standardoknak megfelelő infrastrukturális feltételek megteremtését; az ügyészek általános nyelvtudási szintjének emelését.

1. Az ügyészek európai uniós jogi képzése alapvetően két PHARE program keretében valósult meg:

Az első program – amelyet Belügyminisztérium koordinált, de amelynek 500 000 EUR költségvetésű ügyészségi része szakmailag önálló volt – 2000 februárja és novembere között került végrehajtásra. A programban 400 ügyész kapott európai uniós alapjogi, ezen belül pedig 240 speciális harmadik pilléres, illetve közigazgatási és magánjogi képzést. Tekintettel arra, hogy 2000-ben a magyar könyvpiacra még nem voltak jelen olyan választékban a magas szakmai színvonalú európai uniós jogi kiadványok, mint ma, a szemináriumok tananyagát az a mintegy 300 oldalas dokumentáció, illetve az a videokazetta képezte, amely a program keretében került lefordításra. A projekt részét képezte továbbá 4 nyugat-európai tanulmányút, amelyen 45 ügyész vett részt.

A második PHARE programra 2001-ben nyerte el az összesen 3,9 millió EUR összegű támogatást az ügyészség és az OITH. A projekt végrehajtása a társintézmények kiválasztása és a társintézményi szerződés megkötése után, 2002-ben kezdődött el és 2004-ben fejeződött be. E program keretében további 400 ügyész részesült európai uniós alapképzésben, és további 250, szakterületének megfelelő specializált képzésben. A tanfolyamokon résztvevő ügyészeknek kiosztott európai uniós szakkönyvek értéke meghaladta a 12 millió forintot. A folyamatos képzés fenntarthatósága érdekében 30 ügyészségi nemzeti tréner kiképzésére is sor került. Részt vett a programnak továbbá három csoportos nyugat-európai tanulmányút, valamint 10 főügyészségi kontaktpont vett részt gyakorlaton az EUROJUST-nál. A projekt részeként EU tagállambeli szakértők megvalósíthatósági tanulmányt készítettek egy közös bírói és ügyészi

képzési intézmény illetve egy EU jogi dokumentációs központ felállítására vonatkozóan.

2. Az uniós csatlakozásra való felkészülés másik kiemelt területe volt az európai standardoknak megfelelő, korszerű informatikai infrastrukturális feltételek megteremtése az ügyészi szervezetben. Ez közelebbről az országos ügyészségi informatikai hálózat létrehozását jelentette, amely lehetővé teszi az információcserét nem csupán az ügyészségen belül, illetve az ügyészség és az érintett valamennyi magyar szerv között, hanem kompatibilitása folytán bekapcsolta az ügyészséget az információcsere európai hálózatába is.

A számítástechnikai fejlesztés gerincét adó két PHARE program végrehajtásáért a Nemzetközi és Európai Ügyek Főosztálya a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztályal közösen volt felelős:

Az első programra 2000-ben nyerte el az ügyészség Európai Unió 2,5 millió EUR-s támogatását, amelyhez további 2,5 millió EUR hazai társfinanszírozás, illetve 800 000 EUR szintén hazai forrás járult a felhasználók képzésére. A program célja a Legfőbb Ügyészség, a főügyészségek, illetve néhány kiemelt helyi ügyészség komplex számítástechnikai felszerelése, illetve hálózatba kötése volt. A program kétfordulós tendereltetésére 2001-ben, végrehajtására 2002-ben, az átvételre pedig 2003 elején került sor.

Az első PHARE tervezésekor és végrehajtása során is világos volt, hogy az ügyészségi számítástechnikai rendszer csak egy második fejlesztési lépcső beiktatásával lehet teljes. Ezért az ügyészség ismételtén pályázott az e célra elkülönített EU forrásokra, és 2002-ben el is nyerte azt a 2,475 millió EUR-t, amelyhez 1,325 millió hazai társfinanszírozás járult. A második program célja azoknak a helyi ügyészségeknek a felszerelése és hálózatba kötése volt, amelyek az első programból nem részesültek. A program eredeti céljait megvalósító szerződések végrehajtására 2003-ban, illetve 2004-ben került sor. A program első tendereljárása során le nem szerződött EU támogatási forrásokra az ügyészség – számítástechnikai rendszerének további fejlesztése és biztonságának növelése érdekében – ismét sikeresen pályázott. Ezen pénzeszközök felhasználására azonban már a csatlakozást követő időszakban, a magyar közbeszerzési eljárás szabályai szerint kerül sor.

3. Az ügyészek idegen nyelvi felkészítése az európai uniós jogi képzéshez, és a számítástechnikai fejlesztéshez hasonlóan két lépcsőben folyt:

A korábban már hivatkozott, Belügyminisztérium által koordinált PHARE program részeként 2000 februárja és novembere között 17 nyelvi csoportban összesen 194 ügyész vett részt angol illetve német nyelvoktatásban az ország különböző részein. A tanórákra részben munkaidőben került sor. A nyelvi képzés sikerének köszönhetően különösen a középgenerációhoz tartozó ügyészek idegennyelv-ismerete javult.

2001-ben az idegen nyelvi oktatás saját forrásból folytatódott. Ennek keretében 70 fő vett részt 240 órás beszédközpontú, intenzív oktatásban.

2003 végén, részben a központi tanfolyamok eredményeként, az összügyészi állomány 43 %-a rendelkezett igazolt idegen nyelvtudással. Ez az arány a titkárok körében 59 %, a fogalmazók körében pedig 80 % volt. (A közép és felsőfokú nyelvvizsgálóval rendelkezők száma angol nyelvből 359 fő, német nyelvből 269 fő.)

Eurojust

Az Eurojust-ot az Európai Unió Tanácsa 2002. február 28-i Határozata (2002/187/IB határozat az Eurojust létrehozásáról) a súlyos bűncselekmények elleni fokozott küzdelem céljából hívta életre.

Az Eurojust a szuverén tagállamok igazságügyi hatóságai közötti kooperáció és koordináció uniós szintű szerve. Az Eurojust tevékenységének célja a koordináció és az együttműködés ösztönzése és javítása a nemzeti keretek között folyó nyomozások és vádemelések tekintetében, ezek eredményessége érdekében a nemzeti hatóságok tevékenységének támogatása. Az Eurojust hatásköre nem érinti sem a létező egyezmények és megállapodások érvényét, sem a Közösség kompetenciáit. A tagállamok igazságügyi együttműködése tehát változatlanul a korábbi egyezmények és megállapodások alapján folyik.

Az Eurojust az Európai Unió szerve, amely jogi személyiséggel rendelkezik, és finanszírozása – a nemzeti tagok fizetésének és egyéb személyi járandóságának kivételével – az EU költségvetéséből történik. Az Eurojustban minden tagállam egy nemzeti taggal képviselteti magát, aki a nemzeti jogrendszer sajátosságai szerint lehet ügyész, bíró, vagy ezeknek megfelelő

hatáskörrel rendelkező rendőrtiszt. Az Eurojust székhelye Hága.

Az Eurojust mindazon bűncselekmény típusokra nézve hatáskörrel bír, amelyekre az 1995. július 26-i Europol egyezmény 2. cikke alapján az Europol hatásköre kiterjed. Hatáskörrel bír továbbá a következő típusú bűncselekmények esetén:

- számítógépes bűnözés;
- csalás és korrupció, továbbá
- az EU pénzügyi érdekeit sértő bármiféle bűncselekmény;
- bűncselekményből származó bevételek tisztára mosása;
- környezetet károsító bűncselekmények;
- bünszervezetben való részvétel;
- az említettekkel összefüggésben elkövetett egyéb bűncselekmények;
- bármilyen egyéb típusú bűncselekmény esetén, ha annak nyomozásával vagy a vádemeléssel kapcsolatban a tagállam illetékes hatósága az Eurojust közreműködését kéri.

Az Eurojust hatáskörét az érintett nemzeti tagok révén vagy testületként, a tagok összességére nézve gyakorolja. Emellett a nemzeti tag gyakorolja a saját nemzeti joga alapján őt megillető hatáskört is, tehát a nemzeti jog alapján is eljárhat. A hatáskörök ennek megfelelően három szinten realizálódnak: a nemzeti jog alapján az Eurojust nemzeti tagját megillető hatáskör formájában, az Eurojust hatáskörének az érintett nemzeti tag általi gyakorlása, illetve az Eurojust, mint testület hatáskörének formájában.

A nemzeti tagok maguk közül elnököt, és legfeljebb két elnökhelyettest választanak. A választást a Tanács hagyja jóvá. Az elnök megbízatása 3 évre szól, ami egy ízben megújítható. Az Eurojust, mint testület, az igazgatási, pénzügyi feladatokat ellátó adminisztráció élére egyhangú döntéssel adminisztratív igazgatót nevez ki, öt évre. Eljárási szabályait az Eurojust maga határozza meg. Az adatvédelemről független adatvédelmi tisztviselő, illetve egy Közös Felügyelő Testület gondoskodik.

A 2025/2004 (II. 5.) Korm. határozat 4. pontja alapján a legfőbb ügyész kijelölte az Eurojust magyar kontaktpontját, aki 2004. május 1-én megkezdte működését az Eurojust-ban. Az Eurojust munkájában való magyar ügyészi részvételről szóló 2/2004. (ÜK. 2.) LÜ utasítás alapján a Magyar Köztársaságot az Eurojust-ban nemzeti tagként képviselő ügyész a Legfőbb Ügyészség

Nemzetközi Képviselési Önálló Osztályának osztályvezető ügyésze, aki munkáját a legfőbb ügyész közvetlen alárendeltségében végzi.

A nemzeti tag a tevékenységét a hatályos magyar jogszabályok, az Eurojust Határozat, valamint az Eurojust eljárási szabályai szerint, a magyar érdekek szem előtt tartásával, az Eurojust céljait elősegítve végzi. A nemzeti tag feladatai különösen:

- részvétel az Eurojust teljes ülése hatáskörének gyakorlásában;
- eljárás az Eurojust nevében;
- az Eurojust és a Magyar Köztársaság között a kizárólagos információcsere ellátása;
- részvétel az Eurojust ad hoc bizottságainak munkájában;
- részvétel az Eurojust teljes ülésének az Eurojust szervezetét és működését irányító tevékenységében;
- mindazon feladatok ellátása, amelyre a teljes ülés, az Eurojust elnöke, illetve a bizottsági elnökök felkérlik, ideértve az Európai Bizottsággal és Európai Parlamenttel, az Europollal és az OLAF-fal való kapcsolatot, valamint a nemzetközi konferenciákat és protokolláris kötelezettségeket is.

A nemzeti tag a legfőbb ügyész egyidejű tájékoztatása mellett közvetlenül kapcsolatba léphet az illetékes magyar hatóságokkal, és tőlük tájékoztatást kérhet. Az Eurojust céljainak eléréshez szükséges körben a nemzeti tag a magyar jogi szabályozásnak megfelelően juthat hozzá a bűnügyi és egyéb nyilvántartások adataihoz.

Mellékletek

2/2004. (ÜK. 2.) LÜ utasítás az Eurojust munkájában való magyar ügyészi részvételről

A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 19. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás, valamint a 2025/2004. (II. 5.) Korm. határozat 4. pontja alapján a következő utasítást adom ki:

1. § (1) A Magyar Köztársaságot az Eurojustban nemzeti tagként képviselő ügyész (a továbbiakban: nemzeti tag) a Legfőbb Ügyészség Nemzetközi Képviselési Önálló Osztályának osztályvezető ügyésze, aki munkáját a legfőbb ügyész közvetlen alárendeltségében végzi.

(2) Az Eurojust munkájában való részvétel időtartama két év, amely a legfőbb ügyész döntése alapján meghosszabbítható.

(3) A nemzeti tag a tevékenységét a hatályos magyar jogszabályok, az EU Tanácsának az Eurojust felállításáról szóló 2002/187/IB határozata (a továbbiakban: Határozat), valamint az Eurojust eljárási szabályai szerint, a magyar érdekek szem előtt tartásával, az Eurojust céljait elősegítve végzi.

2. § (1) A nemzeti tag feladatai különösen:

- a) részvétel az Eurojust teljes ülése hatáskörének gyakorlásában (Határozat 7. Cikk),
- b) eljárás az Eurojust nevében (Határozat 6. Cikk),
- c) az Eurojust és a Magyar Köztársaság között a kizárólagos információcsere ellátása (Határozat 9. Cikk 2. pont),
- d) részvétel az Eurojust ad hoc bizottságainak munkájában (eljárási szabályok 6. Cikk),
- e) részvétel az Eurojust teljes ülésének az Eurojust szervezetét és működését irányító tevékenységében (eljárási szabályok 2. Cikk),
- f) mindazon feladatok ellátása, amelyre a teljes ülés, az Eurojust elnöke, illetve a bizottsági elnökök felkérlik, ideértve az Európai Bizottsággal és Európai Parlamenttel, az Europollal és az OLAF-fal való kapcsolatot, valamint a nemzetközi konferenciákat és protokolláris kötelezettségeket is.

(2) A nemzeti tag a legfőbb ügyész egyidejű tájékoztatása mellett közvetlenül kapcsolatba léphet az illetékes magyar hatóságokkal, és tőlük tájékoztatást kérhet.

(3) Az Eurojust céljainak eléréshez szükséges körben a nemzeti tag a magyar jogi szabályozásnak megfelelően juthat hozzá a bűnügyi és egyéb nyilvántartások adataihoz.

(4) A nemzeti tag köteles rendszeresen beszámolni tevékenységéről a legfőbb ügyésznek, továbbá a Magyar Köztársaságot érintő egyedi ügyekben haladéktalanul tájékoztatni a legfőbb ügyész büntetőjogi helyettesét.

3. § (1) A nemzeti tag – a törvény szerint járó javadalmazásán felül – maga és együtt élő családtagjai külföldi életvitelével összefüggő, valamint az Eurojustnál végzett tevékenységével kapcsolatos, és e szervezet által nem viselt költségei megtérítésére jogosult a köztisztviselők tartós külszolgálatáról szóló 104/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 22-28., 33-

38. §-ainak és az 5/1997. (XII. 29.) KüM rendelet megfelelő alkalmazásával.

(2) A nemzeti tag havi ellátmányának összegét az Eurojust székhelye szerinti országra megállapított érvényes alapellátmány és a nagykövetségi tanácsosra a Kr. 1. számú mellékletében meghatározott szorzószám szorzata határozza meg.

4. § (1) Ez az utasítás 2004. március 1-jén lép hatályba.

(2) A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás (a továbbiakban: SZMSZ) 9. §-ának (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi c)-d) pont jelölése d)-e) pontra változik:

„c) Nemzetközi Képviselési Önálló Osztály,”

(3) Az SZMSZ a következő címmel és 11/A. §-sal egészül ki:

„Nemzetközi Képviselési Önálló Osztály

11/A. § Az Önálló Osztály ellátja az Eurojustban való részvétellel összefüggő feladatokat. E körben segíti a magyar képviselőt

a) az Eurojust teljes ülése hatáskörének gyakorlásában való részvételben,

b) az Eurojust nevében való eljárásban,

c) az Eurojust és a Magyar Köztársaság között a kizárólagos információcsere ellátásában,

d) az Eurojust ad hoc bizottságai munkájában való részvételben,

e) az Eurojust teljes ülésének az Eurojust szervezetét és működését irányító tevékenységében való részvételben.”

(4) Az SZMSZ 81. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Kabinetiroda, a Nemzetközi és Európai Ügyek Főosztálya, a Nemzetközi Képviselési Önálló Osztály, az Adatvédelmi és Műszaki Bizottsági Önálló Osztály, a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály, valamint a Számítástechnika-alkalmazási és Információs Főosztály ügyészei a kollégiumok ülésén tanácskozási jogot vehetnek.”

A Tanács 2002. február 28-i

2002/187/IB határozata

a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel a Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 31. cikkére, és 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel a Németországi Szövetségi Köztársaság kezdeményezésére, valamint a Portugál Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Svéd Királyság és a Belga Királyság kezdeményezésére, tekintettel az Európai Parlament véleményére, mivel:

(1) A tagállamok igazságügyi együttműködését tovább kell fejleszteni, különösen bűnözésnek a gyakorta transznacionális szervezetek által elkövetett súlyos formái elleni küzdelemben.

(2) A tagállamok igazságügyi együttműködésének hatékony javítása olyan strukturális intézkedések azonnali elfogadását igényli az Európai Unió szintjén, amelyek az alapvető jogok és szabadságok maradéktalan tiszteletben tartása mellett előmozdíthatják a több tagállam területére kiterjedő nyomozási és büntetőeljárás tevékenységek legmegfelelőbb összehangolását.

(3) Az Európai Tanács a szervezett bűnözés súlyos formái elleni fellépés fokozása érdekében az 1999. október 15-16-án Tamperében tartott ülésén, különösen következtetései 46. pontjában elhatározta egy azonos jogosultsággal rendelkező ügyészekből, bírákból vagy rendőrségi tisztviselőkből álló szervezeti egység (Eurojust) létrehozását.

(4) Ezzel a határozattal létrejön az Eurojust mint az Európai Unió jogi személyiséggel rendelkező szerve, amelynek tevékenységét az Európai Unió költségvetéséből finanszírozzák, kivéve a nemzeti tagoknak és segítőiknek a származási tagállamot terhelő bérét és illetményét.

(5) Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által végzett vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet céljai az Eurojust tevékenységére is irányadóak. Az Eurojust testületének el kell fogadnia az e célok megvalósításához szükséges végrehajtási intézkedéseket. Maradéktalanul figyelembe kell vennie az Eurojustnak a nyomozás és büntetőeljárás keretében kifejtett tevékenységeinek kényes jellegét. Ezzel összefüggésben az OLAF-tól meg kell tagadni az akár folyamatban levő, akár befejezett tevékenységek során bármilyen formában őrzött vagy létrehozott okmányokhoz, bizonyítékokhoz, jelentésekhez, feljegyzésekhez vagy információhoz való hozzáférést, és az ilyen okmányok, bizonyítékok, jelentések, feljegyzések és információk átadását.

(6) Céljainak lehető leghatékonyabb megvalósítása érdekében az Eurojust egy vagy több nemzeti tagja révén vagy testületként látja el feladatait.

(7) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy a közszolgálat érdekeit szolgáló és érvényesítő rendelkezésekkel összhangban információcserét folytassanak az Eurojusttal.

(8) Az Eurojust joghatósága nem érinti a Közösségnek a pénzügyi érdekei védelmére irányuló hatáskörét, sem a hatályos szerződéseket és megállapodásokat, nevezetesen az 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt, a kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló európai egyezményt (Európa Tanács), a Tanács által 2000. május 29-én elfogadott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló egyezményt és annak 2001. október 16-án elfogadott jegyzőkönyvét.

(9) Célkitűzéseinek megvalósítása érdekében az Eurojust gépi eszközökkel vagy strukturált manuális adatállományokban dolgozza fel a személyi adatokat. Ennek megfelelően meg kell tenni a szükséges intézkedéseket, hogy legalább olyan szintű adatvédelmet biztosítsanak, mint ami a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-án Strasbourgban aláírt egyezmény (Európa Tanács) és későbbi módosításai, különösen a 2001. november 8-án aláírásra megnyitott jegyzőkönyv elveinek az alkalmazásából következik, miután e módosítások a tagállamokra nézve már hatályba léptek.

(10) A személyes adatok megfelelő kezelésének biztosítása és ellenőrzése érdekében olyan közös ellenőrző szervet kell létrehozni, amely – az Eurojust összetételének megfelelően – bírákból, illetve – amennyiben a tagállam alkotmányos vagy belső rendszere ezt követeli meg – olyan személyekből áll, akik azzal egyenértékű olyan funkciót látnak el, amely kellő függetlenséget biztosít számukra. Ennek a közös ellenőrző szervnek a hatásköre nem érinti a nemzeti bíróságok hatáskörét és a nemzeti bíróságoknál benyújtható jogorvoslati lehetőségeket.

(11) Az Unió és a Közösség által végzett különböző tevékenységek összehangolása érdekében, és tekintettel a Szerződés 29. cikkére és 36. cikkének (2) bekezdésére, a Bizottságnak maradéktalanul részt kell vennie az általános és a hatáskörébe tartozó kérdésekkel kapcsolatos Eurojust-eljárásokban. Az Eurojust eljárási szabályzatának részletesen is rendelkeznie kell arról, miként vegyen részt a Bizottság a hatáskörébe tartozó Eurojust-eljárásokban.

(12) Rendelkezéseket kell megállapítani az Eurojust és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szoros együttműködése megteremtésének és fenntartásának biztosítására.

(13) Az Eurojust és a 98/428/IB együttes fellépés értelmében létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat között privilegizált kapcsolatra van szükség. Ezért a Hálózat titkárságát az Eurojust titkárságán belül kell elhelyezni.

(14) Az Eurojust tevékenységének elősegítésére a tagállamok egy vagy több nemzeti kapcsolattartót intézményesítenek vagy jelölnek ki.

(15) Amilyen mértékben feladatainak ellátásához ez szükséges, az Eurojust számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködést és ez irányú megállapodások létrehozását kezdeményezze harmadik államokkal, elsősorban az Unióhoz csatlakozni kívánó tagjelölt országokkal, valamint más olyan országokkal, amelyekkel e tekintetben megállapodás született.

(16) Miután ennek a határozatnak az elfogadása azzal jár, hogy a tagállamokban jelentős új jogalkotási intézkedéseket kell jóváhagyni, gondoskodni kell egyes átmeneti rendelkezésekről.

(17) A laekeni Európai Tanács 2001. december 14-15-én elfogadott következtetéseknek 57. pontja rendelkezett az Eurojust tevékenységének beindításáról Hágában addig, amíg az egyes intézmények székhelyéről szóló átfogó megállapodás létrejön.

(18) Ez a határozat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja a Szerződés 6. cikkének (2) bekezdésében és az Európai Unió alapjogi chartájában elfogadott elveket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Létrehozás és jogi személyiség

Ez a határozat létrehozza a továbbiakban „Eurojust”-nak nevezett egységet, amely az Unió szerveként tevékenykedik.

Az Eurojust jogi személy.

2. cikk

Összetétel

(1) Az Eurojust az egyes tagállamok által jogrendszerüknek megfelelően kinevezett egy-egy tagból áll, akik azonos jogosultságokkal rendelkező ügyészek, bírák vagy rendőrségi tisztviselők.

(2) Minden nemzeti tag munkáját egy személy segítheti. Szükség esetén és a 10. cikkben említett testület egyetértésével a nemzeti tag

munkáját több személy is segítheti. A segítők egyike a nemzeti tagot helyettesítheti.

3. cikk

Célok

(1) A súlyos, különösen a szervezett bűnözés területén, a 4. cikkben említett, két vagy több tagállamot érintő büntetendő magatartással kapcsolatos nyomozással és büntetőeljárással összefüggésben az Eurojust céljai a következők:

a) a tagállamokban a nyomozások és a büntetőeljárások összehangolásának ösztönzése és fokozása a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között, figyelembe véve az egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától származó megkereséseket és a Szerződések keretében elfogadott rendelkezések értelmében illetékes bármely szerv által szolgáltatott információkat;

b) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti együttműködés fejlesztése, különösen a kölcsönös nemzetközi jogsegély és a kiadásti kérelmek teljesítésének előmozdítása;

c) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak egyéb támogatása, a nyomozások és büntetőeljárások hatékonyabbá tétele céljából.

(2) Az e határozatban megállapított szabályoknak megfelelően, és valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának megkeresése alapján az Eurojust segítséget nyújthat olyan nyomozáshoz és büntetőeljáráshoz, amely csak egyetlen tagállamot vagy harmadik államot érint, amennyiben az adott állammal a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelően együttműködést intézményesítő megállapodás jött létre, vagy konkrét esetben a segítségnyújtáshoz lényeges érdek fűződik.

(3) Az e határozatban megállapított szabályoknak megfelelően, és egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának vagy a Bizottságnak a megkeresése alapján az Eurojust segítséget nyújthat olyan nyomozáshoz és büntetőeljáráshoz, amelyek csak az adott tagállamot és a Közösséget érintik.

4. cikk

Hatáskör

(1) Az Eurojust általános hatásköre a következőkre terjed ki:

a) olyan bűnözési formák és bűncselekmények, amelyek vonatkozásában az Europol az 1995. július 26-i Europol egyezmény 2. cikke értelmében mindenkor jogosult eljárni;

b) a következő bűnözési formák:

– számítógépes bűnözés;

– az Európai Közösség pénzügyi érdekeit érintő csalás és korrupció, illetve egyéb bűncselekmény,

– bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosása;

– környezetet károsító bűncselekmények,

– az Európai Unió tagállamaiban a bünszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról szóló, 1998. december 21-i 98/733/IB tanácsi együttes fellépés értelmében vett bünszervezetben való részvétel;

c) az a) és b) pontban említett bűnözési formákkal és bűncselekményekkel együtt elkövetett egyéb bűncselekmények.

(2) A bűncselekmények (1) bekezdésben nem említett egyéb formái esetében az Eurojust – céljaival összhangban – valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának megkeresése nyomán segítséget nyújthat a nyomozásban és a büntetőeljárásban.

5. cikk

Az Eurojust feladatai

(1) Céljainak megvalósításában az Eurojust a következő módokon tesz eleget feladatainak:

a) a 6. cikk szerint egy vagy több érintett nemzeti tagja révén, vagy

b) testületként, a 7. cikkel összhangban, ha:

i. az Eurojust által vizsgált ügyek valamelyikében érintett egy vagy több nemzeti tag ezt kéri, vagy

ii. az ügy olyan nyomozással vagy büntetőeljárásokkal jár, amelyeknek uniós szintű következményei vannak, vagy amelyek a közvetlenül érintett tagállamokon kívül más tagállamokat is érinthetnek, vagy

iii. az eljárás az Eurojust céljaival összefüggő általános kérdést érint, vagy

iv. ez a határozat egyébként így rendelkezik.

(2) Az Eurojust feladatainak ellátása során jelzi, hogy a 6. cikknek megfelelően egy vagy több érintett nemzeti tagja révén, vagy a 7. cikk szerint testületként kíván eljárni.

6. cikk

A nemzeti tagjai révén eljáró Eurojust feladatai

Az érintett nemzeti tagjai révén eljárva, az Eurojust:

a) kérheti az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy mérleeljék:

- i. a konkrét cselekmények tekintetében a nyomozás vagy büntetőeljárás elrendelését;
- ii. annak elfogadását, hogy egyikük kedvezőbb helyzetben lehet az adott cselekményekkel kapcsolatban a nyomozás vagy a büntetőeljárás megindítása terén;
- iii. az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti koordinációt;
- iv. közös nyomozócsoport létrehozását az együttműködés megfelelő eszközeivel összhangban;
- v. a feladatainak ellátásához szükséges információ rendelkezésére bocsátását.

b) gondoskodik arról, hogy az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékozottassák egymást a nyomozásról és a büntetőeljárásokról, amelyek a tudomására jutottak;

c) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak kérelmére segítséget nyújt a nyomozások és büntetőeljárások lehető legmegfelelőbb összehangolásához;

d) segítséget nyújt a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok együttműködésének javításához;

e) együttműködik és konzultál az Európai Igazságügyi Hálózattal, így igénybe veszi a Hálózat dokumentációs adatbázisát, és hozzájárul annak javításához;

f) a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében említett esetekben, a testület egyetértésével segíti a csak egyetlen tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát érintő nyomozást és büntetőeljárást;

g) céljaival összhangban és a 4. cikk (1) bekezdésének keretében, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti együttműködés és koordináció javítása érdekében jogsegély iránti megkereséseket továbbíthat, amennyiben:

- i. azokat egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága terjeszti elő;
- ii. a megkeresések az adott hatóság konkrét ügyben folytatott nyomozást vagy büntetőeljárást érintik;
- iii. az összehangolt fellépés céljából beavatkozásra van szükség.

7. cikk

A testületként eljáró Eurojust feladatai

Testületként eljárva, az Eurojust:

a) a 4. cikk (1) bekezdésében említett bűnözési formák és bűncselekmények vonatkozásában

– megfelelő indoklással – az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaitól kérheti:

- i. meghatározott cselekményekre kiterjedő nyomozás vagy büntetőeljárás elrendelését;
- ii. annak elfogadását, hogy egyikük kedvezőbb helyzetben lehet az adott tényekkel kapcsolatos nyomozása vagy büntetőeljárás megindítása terén;
- iii. az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti koordinációt;
- iv. közös nyomozócsoport létrehozását az együttműködés megfelelő eszközeivel összhangban;
- v. a feladatainak ellátásához szükséges információ rendelkezésére bocsátását;

b) biztosítja, hogy az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai tájékozottassák egymást a tudomására jutott olyan nyomozásról és büntetőeljárásokról, amelyeknek uniós szintű következményei vannak, vagy amelyek a közvetlenül érintettek túl más tagállamokat is érinthetnek;

c) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak kérésére segítséget nyújt a nyomozás és büntetőeljárás lehető legmegfelelőbb összehangolásához;

d) elősegíti a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok együttműködésének javítását, különösen az Europol elemzései alapján;

e) együttműködik és konzultál az Európai Igazságügyi Hálózattal, többek között igénybe veszi a Hálózat dokumentációs adatbázisát, és hozzájárul annak javításához;

f) segítheti az Europolt, többek között az Europol elemzéseire támaszkodó vélemények kifejtésével;

g) az a), c) és d) pontban említett esetekben logisztikai támogatást nyújthat. Ez a logisztikai támogatás jelenthet fordítást, tolmácsolást és koordinációs értekezletek szervezését.

8. cikk

Indoklási kötelezettség

Amennyiben az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai úgy döntenek, hogy nem tesznek eleget a 7. cikk a) pontjában említett kérésnek, döntésükről és annak indokairól tájékoztatják az Eurojustot, kivéve, ha a 7. cikk a) pontjának i., ii. és v. alpontjában említett esetekben azért nem közölhetik döntésük indokait, mivel:

- i. ezzel fontos nemzetbiztonsági érdekeket sértenének meg, vagy

ii. ezáltal folyamatban lévő nyomozások sikerét vagy személyek biztonságát veszélyeztetnék.

9. cikk

Nemzeti tagok

(1) A nemzeti tagok jogállása tekintetében tagállamuk belső joga az irányadó. A nemzeti tag hivatali idejét a származási tagállam határozza meg. Hivatali idejüket úgy határozzák meg, hogy az Eurojust megfelelő működése biztosított legyen.

(2) Az Eurojust és a tagállamok közötti összes információcserét, beleértve a 6. cikk a) pontja keretében küldött megkereséseket, a nemzeti tag útján kell lebonyolítani.

(3) A tagállamok mindegyike meghatározza azoknak az igazságszolgáltatási hatásköröknek a jellegét és terjedelmét, amelyek gyakorlását a nemzeti tagnak saját területén biztosítja. Nemzetközi kötelezettségeivel összhangban a tagállam meghatározza a nemzeti tagot külföldi igazságügyi hatóságokkal kapcsolatos eljárásában megillető jogokat is. A tagállam, nemzeti tagjának kinevezése alkalmával és bármely egyéb megfelelő időpontban tájékoztatja döntéséről az Eurojust szervezetét és a Tanács Főtitkárságát, így utóbbi tájékoztathatja erről a többi tagállamot. A tagállamok vállalják a fentiek szerint biztosított előjogok elfogadását és elismerését, amennyiben azok nemzetközi kötelezettségeikkel összhangban vannak.

(4) Az Eurojust céljainak megvalósítása érdekében a nemzeti tag hozzáférhet a nemzeti bűnügyi nyilvántartásokban vagy a tagállam egyéb nyilvántartásaiban tartalmazott információhoz, ugyanazon a módon, mint amelyet nemzeti joga az azonos jogosultságokkal rendelkező bírák, ügyészek és rendőrségi tisztviselők számára előír.

(5) Egy nemzeti tag közvetlenül is megkeresheti saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait.

(6) Feladatainak ellátása során a nemzeti tag szükség szerint tudatja, ha a (3) bekezdésben biztosított igazságszolgáltatási hatáskörökkel összhangban jár el.

10. cikk

Testület

(1) A nemzeti tagok összessége alkotja a testületet. Minden nemzeti tag egy szavazattal rendelkezik.

(2) A Tanács, a személyes adatok kezelése tekintetében a 23. cikkben előírt közös ellenőrző szervvel folytatott konzultációt követően, a testület előzetesen egyhangúlag elfogadott javaslata alapján hagyja jóvá az Eurojust eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezései a Tanács külön jóváhagyását igénylik.

(3) A testület – amikor 7. cikk a) pontja szerint jár el – kétharmados többséggel hozza meg döntéseit. A testület egyéb határozatait eljárási szabályzatának megfelelően hozza meg.

11. cikk

A Bizottság szerepe

(1) A Bizottság a Szerződés 36. cikkének (2) bekezdésével összhangban támogatja az Eurojust tevékenységét. A Bizottság a hatáskörébe tartozó területeken vesz részt az Eurojust tevékenységeiben.

(2) Az Eurojustnak a nyomozások és büntető-eljárások összehangolása terén végzett munkája tekintetében a Bizottságot fel lehet kérni arra, hogy szakértőként segítse azt.

(3) Az Eurojust és a Bizottság közötti együttműködés fokozása érdekében az Eurojust megállapodhat a Bizottsággal a szükséges gyakorlati intézkedésekről.

12. cikk

Nemzeti kapcsolattartók

(1) Minden tagállam egy vagy több nemzeti kapcsolattartót intézményesíthet vagy nevezhet ki. Elsődleges fontosságú, hogy minden tagállamban intézményesítsenek vagy nevezzenek ki egy kapcsolattartót a terrorcselekmények területét érintően. A nemzeti kapcsolattartók és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti kapcsolatokra az adott tagállam joga az irányadó. A nemzeti kapcsolattartó munkahelye a kinevező tagállamban van.

(2) A tagállam által kinevezett kapcsolattartó lehet az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartója is.

(3) A nemzeti tag és a nemzeti kapcsolattartó közötti kapcsolatok nem zárják ki a nemzeti tag közvetlen kapcsolatának lehetőségét a hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

13. cikk

Információcserék a tagállamokkal és a nemzeti tagok között

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai kicserélhetik az Eurojusttal az összes olyan információt, amelyre az Eurojustnak az 5. cikknek megfelelően feladatai ellátásához szüksége van.

(2) A 9. cikkkel összhangban az Eurojust nemzeti tagjai felhatalmazást kapnak arra, hogy az Eurojust feladatainak ellátásához szükséges információkat előzetes engedély nélkül kicseréljék egymással vagy tagállamaik hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

14. cikk

A személyes adatok kezelése

(1) Az Eurojust, amennyiben céljainak megvalósításához ez szükséges, hatáskörén belül és feladatainak ellátása érdekében gépi eszközökkel vagy strukturált manuális adatállományokban személyes adatokat dolgozhat fel.

(2) Az Eurojust megteszi a szükséges intézkedéseket a személyes adatok legalább olyan szintű védelmének biztosítására, amely egyenértékű az Európa Tanács 1981. január 28-i egyezményében, illetve későbbi módosításaiban foglalt elvek alkalmazásából eredő védelemmel; amennyiben e módosítások hatályban vannak a tagállamokban.

(3) Az Eurojust által kezelt személyes adatoknak az adatkezelés célja szempontjából alkalmaznak és lényegesnek kell lenniük, és az adatkezelés céljához szükséges mértéket nem léphetik túl, és – figyelembe véve a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai és más partnerek által a 13. és 26. cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat – pontosnak és naprakésznek kell lenniük. Az Eurojust által kezelt személyes adatok kezelése tisztességesen és jogszerűen történik.

(4) Ezzel a határozattal összhangban az Eurojust létrehozza a nyomozással kapcsolatos adatok tárgymutatóját, és személyes adatokat is tartalmazó ideiglenes munkafájlokat alakíthat ki.

15. cikk

A személyes adatok kezelésének korlátozásai

(1) A 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően végzett adatkezelés során az Eurojust csak a következő személyes adatait kezelheti azoknak a személyeknek, akik az érintett tagállamok nemzeti jogszabályai értelmében a 4. cikkben meghatározott egy vagy több bűnözési forma vagy bűncse-

lekmény miatt nyomozás vagy büntetőeljárás alatt állnak:

- a) családi név, leánykori név, utónevek, álnévek vagy felvett nevek;
- b) születési idő és hely;
- c) állampolgárság;
- d) nem;
- e) az érintett személy lakóhelye, foglalkozása és tartózkodási helye;
- f) társadalombiztosítási számok, járművezetői engedélyek, személyazonossági okmányok és útlevél adatai;
- g) jogi személyekre vonatkozó információk, amennyiben ezek adatokat tartalmaznak nyomozás vagy büntetőeljárás alatt álló azonosított vagy azonosítandó személyekről;
- h) bankszámlák és egyéb pénzügyintézeteknél vezetett számlák;
- i) a felróható tények leírása és jellege, elkövetésük időpontja, a tények büntetőjogi értékelése és a nyomozás alakulása;
- j) az ügy nemzetközi összefüggéseire utaló tények;
- k) a feltételezett bünszervezeti tagságra utaló részletek.

(2) A 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően végzett adatkezelés során az Eurojust csak a következő személyes adatait kezelheti azoknak a személyeknek, akik az érintett tagállamok nemzeti jogszabályai értelmében a 4. cikkben meghatározott egy vagy több bűnözési forma vagy bűncselekmény tekintetében indított nyomozás vagy eljárás során sértettnek vagy tanúnak minősülnek:

- a) családi név, leánykori név, utónevek, álnévek vagy felvett nevek;
- b) születési idő és hely;
- c) állampolgárság;
- d) nem;
- e) az érintett személy lakóhelye, foglalkozása és tartózkodási helye;
- f) az őket érintő tények leírása és jellege, elkövetésük dátumai, büntetőjogi értékelése és a nyomozás alakulása.

(3) Az Eurojust azonban kivételes esetekben és korlátozott ideig a bűncselekmény körülményeire vonatkozó egyéb személyes adatokat is kezelhet, amennyiben ezek az adatok közvetlenül érintik az Eurojust segítségével összehangolt, folyamatban levő nyomozást, illetve azokban felmerülnek, feltéve, hogy e konkrét adatok kezelése megfelel a 14. és 21. cikk követelményeinek.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásáról a 17. cikkben említett adatvédelmi tisztviselőt haladéktalanul tájékoztatni kell.

Amennyiben ezek az egyéb adatok a (2) bekezdés értelmében vett sértetteket vagy tanúkat érintenek, az adatkezelésre vonatkozó döntést legalább két nemzeti tag együttesen hozza meg.

(4) A gépi vagy egyéb eszközökkel kezelt személyi adatokat, amennyiben azok faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy filozófiai meggyőződésre, szakszervezeti tagságra, valamint egészségi állapotra vagy szexuális életre vonatkoznak, az Eurojust csak abban az esetben kezelheti, ha az adatok az adott tagállamokban folyó nyomozáshoz vagy az Eurojuston belüli koordinációhoz szükségesek.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásáról az adatvédelmi tisztviselőt haladéktalanul tájékoztatni kell.

Ezek az adatok a 16. cikk (1) bekezdésében említett tárgymutatóban nem dolgozhatók fel.

Amennyiben ezek az egyéb adatok a (2) bekezdésben említett sértetteket vagy tanúkat érintik, az adatkezelésre vonatkozó döntést a testület hozza meg.

16. cikk

A tárgymutató és az ideiglenes munkafájlok

(1) Az Eurojust – céljainak megvalósítása érdekében – olyan automatizált adatállományt tart fenn, amely a nyomozásokra vonatkozó adatok tárgymutatóját tartalmazza; ebben a 15. cikk (1) bekezdésének a)-i) pontjában és k) pontjában, valamint a (2) bekezdésben említett, nem személyes és személyes adatokat tárolják. A tárgymutató rendeltetése:

a) olyan nyomozás és büntetőeljárás lefolytatásának és összehangolásának támogatása, különösen kereszthivatkozások biztosításával, amelyhez az Eurojust segítséget nyújt;

b) a folyamatban levő nyomozásról és büntetőeljárásról szóló információkhoz való hozzáférés megkönnyítése;

c) a személyes adatok kezelése során a jogszerűség, és az e határozatban előírt rendelkezések betartása ellenőrzésének elősegítése.

(2) A tárgymutatónak hivatkozásokat kell tartalmaznia az Eurojust keretében feldolgozott ideiglenes munkafájlokra.

(3) Az Eurojust nemzeti tagjai a 6. és 7. cikkben előírt feladataik teljesítése során adatokat

dolgozhatnak fel olyan konkrét ügyekben, amelyekben ideiglenes munkafájlokban dolgoznak. Az adatvédelmi tisztviselő és – amennyiben a testület ilyen döntést hoz – a többi nemzeti tag és a hozzáférési engedéllyel rendelkező alkalmazottak számára lehetővé teszik, hogy hozzáférjenek a munkafájlokhoz. Minden, személyes adatokat tartalmazó új munkafájlról tájékoztatják az adatvédelmi tisztviselőt.

17. cikk

Adatvédelmi tisztviselő

(1) Az Eurojust külön kijelöl egy adatvédelmi tisztviselőt, aki az Eurojust személyzetének tagja. A tisztviselő ebben a tekintetben a testületnek közvetlenül alárendelt. Az ebben a cikkben előírt feladatainak ellátása során utasításokat senkitől nem fogadhat el.

(2) Az adatvédelmi tisztviselő feladatai különösen a következők:

a) függetlenül eljárva gondoskodik a személyes adatok kezelésének jogszerűségéről és a személyes adatok kezelésére vonatkozóan ebben a határozatban előírt rendelkezések betartásáról;

b) biztosítja, hogy az eljárási szabályzatban meghatározandó rendelkezésekkel összhangban, a 22. cikkben előírt biztonsági feltételek szerint – különösen a 19. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában – írásban rögzítsék a személyes adatok átadását és átvételét;

c) gondoskodik arról, hogy az érintettek az ebben a határozatban biztosított jogaikról kérelemre tájékoztatást kapjanak.

(3) Feladatainak ellátása során a tisztviselő az Eurojust által kezelt adatokhoz hozzáférhet, és az Eurojust összes helyiségébe beléphet.

(4) Amennyiben azt állapítja meg, hogy az adatkezelés nem felelt meg e határozat rendelkezéseinek, a tisztviselő:

a) tájékoztatja erről a testületet, amely igazolja a tájékoztatás kézhezvételét;

b) amennyiben a testület az adatkezelés szabálytalanságának tárgyában ésszerű határidőn belül nem dönt, a közös ellenőrző szerv elé terjeszti az ügyet.

18. cikk

Engedélyezett hozzáférés személyes adatokhoz

Az Eurojust által kezelt személyes adatokhoz az Eurojust céljainak megvalósítása érdekében csak

a nemzeti tagok és a 2. cikk (2) bekezdésében említett segítők, valamint az Eurojust engedéllyel rendelkező alkalmazottai férhetnek hozzá.

19. cikk

Személyes adatokhoz való hozzáférés joga

(1) Minden magánszemély jogosult arra, hogy az ebben a cikkben megállapított feltételekkel hozzáférjen az Eurojust által kezelt személyes adataihoz.

(2) Minden magánszemély, aki gyakorolni kívánja az Eurojustnál róla tárolt adatokhoz való hozzáférésre vagy azoknak a 20. cikk szerinti ellenőrzésére vonatkozó jogát, erre irányuló kérelmét illetékmentesen nyújthatja be a választása szerinti tagállam erre kijelölt hatóságához, amely ezt haladéktalanul továbbítja az Eurojusthoz.

(3) Egy személynek a személyes adatokhoz való hozzáférésre vagy azok ellenőrzésére vonatkozó jogát annak a tagállamnak a jogával és eljárásaival összhangban kell gyakorolnia, ahol a kérelmet benyújtotta. Amennyiben azonban az Eurojust meg tudja állapítani, hogy mely tagállam hatósága továbbította a szóban forgó adatokat, ez a hatóság kérheti, hogy a hozzáférési jogot az említett tagállam jogszabályai szerint gyakorolják.

(4) A személyes adatokhoz való hozzáférést meg kell tagadni, amennyiben:

- a) a hozzáférés veszélyezteti az Eurojust valamelyik tevékenységét;
- b) a hozzáférés veszélyeztethet egy, az Eurojust közreműködésével folyó nyomozást;
- c) a hozzáférés harmadik személyek jogait és szabadságait veszélyeztetheti.

(5) E hozzáférési jog biztosítására vonatkozó döntésnél figyelembe kell venni a kérelmező magánszemélyek jogállását, az Eurojust által tárolt adatokra tekintettel.

(6) A benyújtott kérelemmel a kérelem által érintett nemzeti tagok foglalkoznak, és határozatukat az Eurojust nevében hozzák meg. A kérelmet annak kézhezvételétől számított három hónapon belül kell elbírálni. Amennyiben a tagok között nincs egyetértés, az ügyet a testület elé terjesztik, amely kétharmados többséggel dönt a kérésről.

(7) Amennyiben a hozzáférést megtagadják, vagy a kérelmezőre vonatkozó személyes adatokat az Eurojust nem kezeli, utóbbi értesíti a kérelmezőt az ellenőrzés elvégzéséről, anélkül azon-

ban, hogy olyan információt adna ki, amelyből kiderülne, hogy a kérelmező ismert-e.

(8) Amennyiben a kérelmező a kérelmére adott választ nem találja kielégítőnek, a közös ellenőrző szervnél megfellebbezheti a határozatot. A közös ellenőrző szerv megvizsgálja, hogy az Eurojust határozata megfelel-e ennek a határozatnak.

(9) Az Eurojust határozatának meghozatala előtt konzultál a tagállamok hatáskörrel rendelkező bűnüldözési hatóságaival. Ezek a továbbiakban nemzeti tagjaik útján kapnak tájékoztatást a határozat tartalmáról.

20. cikk

A személyes adatok helyesbítése és törlése

(1) A 19. cikk (3) bekezdésével összhangban minden magánszemély kérheti az Eurojustnál a rá vonatkozó adatok helyesbítését, zárolását vagy törlését, amennyiben az adatok pontatlannak vagy hiányosak, vagy azok bevitele vagy tárolása ellentétes e határozattal.

(2) Az Eurojust értesíti a magánszemélyt a rá vonatkozó adatok helyesbítéséről, zárolásáról vagy törléséről. Amennyiben az Eurojust választát a kérelmező nem találja kielégítőnek, az ügyet az Eurojust határozatának kézhezvételét követő harminc napon belül a közös ellenőrző szerv elé terjesztheti.

(3) Az Eurojust valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, nemzeti tagjának vagy nemzeti kapcsolattartójának, ha van ilyen, kérésére és nevezettek felelősségére, saját eljárási szabályzata szerint helyesbíti vagy törli azokat az Eurojust által kezelt adatokat, amelyeket a tagállam, nemzeti tagja vagy nemzeti kapcsolattartója továbbított vagy vitt be. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai és az Eurojust, beleértve a nemzeti tagot vagy a nemzeti kapcsolattartót, ha van ilyen, gondoskodnak a 14. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 15. cikk (4) bekezdésében megállapított elveknek való megfelelésről.

(4) Amennyiben az Eurojust által kezelt adatok pontatlannak vagy hiányosnak bizonyulnak, vagy az derül ki, hogy az adatok bevitele vagy tárolása ellentétes e határozat rendelkezéseivel, az Eurojust zárolja, helyesbíti vagy törli azokat.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett esetekben haladéktalanul értesíteni kell az összes adat-szolgáltatót és címzettet. A címzettek a rájuk

alkalmazandó szabályoknak megfelelően saját rendszerükben helyesbítik, zárolják vagy törlik ezeket az adatokat.

21. cikk

A személyes adatok tárolásának határideje

(1) Az Eurojust által kezelt személyes adatokat csak a céljainak megvalósításához szükséges ideig tárolják.

(2) Az Eurojust által kezelt, a 14. cikk (1) bekezdésében említett személyes adatok nem tárolhatók a következő időpontokon túl:

a) az az időpont, amikor a nyomozással és büntetőeljárással érintett összes tagállamban a büntetőeljárásra vonatkozó elévülési határidő letelt;

b) az az időpont, amelyen az Eurojust koordináló tevékenységét igénylő nyomozással vagy büntetőeljárással érintett tagállamok közül az utolsó által hozott bírósági határozat jogerőssé válik;

c) az az időpont, amikor az Eurojust és az érintett tagállamok kölcsönösen megállapítják, és egyetértenek abban, hogy a nyomozás és büntetőeljárás összehangolására az Eurojust részéről a továbbiakban nincs szükség.

(3) a) A (2) bekezdésben említett tárolási időtartamok betartását megfelelő gépi adatfeldolgozással folyamatosan ellenőrzik. Mindemellett az adatok bevitelét követően háromévenként megvizsgálják az adatok további tárolásának szükségességét.

b) Amennyiben a (2) bekezdésben említett tárolási határidők valamelyike lejárt, az Eurojust megvizsgálja, hogy az Eurojust céljai mennyiben indokolják az adatok további tárolását, és az előírásoktól eltérve dönthet úgy, hogy a következő ellenőrzés időpontjáig tovább tárolja azokat.

c) Amennyiben az adatokat a b) pont szerinti eltéréssel tovább tárolják, háromévenként meg kell ismételni a további tárolás szükségességére vonatkozó vizsgálatot.

(4) Nem automatizált és strukturálatlan adatokat tartalmazó fájl esetén, miután a fájlban tárolt automatizált adatok utolsó tételének tárolására előírt határidő lejárt, a fájlban tárolt összes dokumentumot visszaszolgáltatják az adatszolgáltató hatóságoknak, a másolatokat pedig megsemmisítik.

(5) Ha az Eurojust a nyomozást vagy büntetőeljárásokat hangolta össze, az érintett nemzeti

tagok tájékoztatják az Eurojustot és a többi érintett tagállamot az ügyben hozott jogerős bírósági határozatokról, többek között azért, hogy a (2) bekezdés b) pontja alkalmazható legyen.

22. cikk

Adatbiztonság

(1) Az Eurojust, valamint – amennyiben az Eurojust által továbbított adatokról van szó – minden tagállam az e határozat keretében kezelt személyes adatok tekintetében biztosítja a személyes adatok védelmét a véletlen vagy jogtalan megsemmisítéssel, véletlen adatvesztéssel vagy jogosulatlan közléssel, módosítással vagy hozzáféréssel, illetve az adatkezelés bármely egyéb nem engedélyezett formájával szemben.

(2) Az eljárási szabályzatnak ki kell terjednie az adatbiztonságra tekintettel az e határozat végrehajtásához szükséges technikai intézkedésekre és szervezeti rendelkezésekre, különösen a következő célok megvalósítását szolgáló intézkedésekre:

a) a személyes adatok kezeléséhez használt adatfeldolgozó eszközökhöz való hozzáférés megtagadása jogosulatlan személyektől;

b) az adathordozók jogosulatlan olvasásának, másolásának, módosításának és eltávolításának megelőzése;

c) az adatok jogosulatlan bevitelének és a tárolt személyes adatok jogosulatlan ellenőrzésének, módosításának vagy törlésének megakadályozása;

d) jogosulatlan személyek megakadályozása abban, hogy adatközlő eszközök felhasználásával a gépi adatfeldolgozó rendszereket használják;

e) annak biztosítása, hogy gépi adatfeldolgozó rendszert engedéllyel használó személyek csak a hozzáférési engedélyük hatálya alá tartozó adatokhoz férjenek hozzá;

f) annak biztosítása, hogy megállapítható legyen, hogy a személyes adatokat az adatközlés során mely szervekhez továbbították;

g) annak a lehetőségnek megteremtése, hogy utólag ellenőrizhető és megállapítható legyen, mely személyes adatok kerültek be a gépi adatfeldolgozó rendszerekbe, és ki, illetve mikor vitte be az adatokat;

h) a személyes adatok jogosulatlan olvasásának, másolásának, módosításának vagy törlésének megakadályozása a személyes adatok átvitele vagy adathordozók szállítása során.

23. cikk

Közös ellenőrző szerv

(1) Az Eurojust 14-22. cikkben felsorolt tevékenységeinek kollektív ellenőrzése céljából független közös ellenőrző szerv jön létre annak biztosítására, hogy a személyes adatok kezelése ennek a határozatnak megfelelően történjen. E feladatok ellátása során a közös ellenőrző szervet teljes hozzáférés illeti meg az összes olyan fájlhoz, amelyben személyes adatok feldolgozása történik. Az Eurojust ellátja a közös ellenőrző szervet az ilyen fájlokból igényelt információkkal, és feladatainak ellátásában minden eszközzel segíti.

A közös ellenőrző szerv félévente legalább egy alkalommal ülésezik. A szerv egy fellebbezés benyújtásától számított három hónapon belül is összeül, és azt legalább két tagállam kezdeményezésére az elnök is összehívhatja.

A közös ellenőrző szerv létrehozásához minden tagállam saját jogrendszerének megfelelően kinevez egy bírót, aki nem tagja az Eurojustnak, illetve – amennyiben a tagállam alkotmányos vagy nemzeti rendszere ezt írja elő –, egy hivatalánál fogva kellő függetlenséggel rendelkező személyt, a bírák jegyzékébe való felvétel céljából, aki tagként vagy ad hoc bíróként részt vehet a közös ellenőrző szerv tevékenységében. A kinevezés időtartama legalább tizennyolc hónap. A kinevezett személy visszahívására az adott tagállam nemzeti jogának a felmentésre alkalmazandó elvei az irányadók. A kinevezésről és felmentésről a Tanács Főtitkárságát és az Eurojustot egyaránt tájékoztatni kell.

(2) A közös ellenőrző szerv három állandó tagból és – a (4) bekezdésnek megfelelően – ad hoc bírókból áll.

(3) A tagállam által kinevezett bíró egy évvel tagállama elnökségének kezdete előtt válik állandó taggá, és tizennyolc hónapon keresztül marad állandó tag.

A közös ellenőrző szerv elnöki tisztét a Tanács elnökségét betöltő tagállam által kinevezett bíró tölti be.

(4) Egy vagy több ad hoc bíró is ülésézhet, azonban csak az őket kinevező tagállamból származó, személyes adatokra vonatkozó fellebbezés kivizsgálásának idejéig.

(5) A közös ellenőrző szerv összetétele egy fellebbezési eljárás tartama alatt akkor sem változik, ha az állandó tagok hivatali ideje a (3) bekezdés értelmében lejár.

(6) Mindegyik tagnak és ad hoc bírónak egyetlen szavazata van. A szavazatok egyenlősége esetén az elnök szavazata dönt.

(7) A közös ellenőrző szerv megvizsgálja a 19. cikk (8) bekezdésével és a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott fellebbezéseket, és e cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerint elvégzi a szükséges ellenőrzéseket. Amennyiben a közös ellenőrző szerv arra a megállapításra jut, hogy az Eurojust által hozott határozat vagy az adatkezelés nem felel meg e határozatnak, az ügyet az Eurojust elé terjeszti, amely elfogadja a közös ellenőrző szerv határozatát.

(8) A közös ellenőrző szerv határozatai véglegesek és az Eurojust számára kötelezőek.

(9) A tagállamok által az (1) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban kinevezett személyek a közös ellenőrző szerv elnökének elnökletével fogadják el a belső eljárási szabályzatot, amely a fellebbezések kivizsgálása céljából megállapítja a szerv tagjainak kinevezésére vonatkozó objektív kritériumokat.

(10) A titkárság költségeit az Eurojust költségvetése fedezi. A közös ellenőrző szerv titkársága feladatainak ellátása során az Eurojust titkárságán belül függetlenséget élvez.

(11) A közös ellenőrző szerv tagjaira a 25. cikkben megállapított bizalmas adatkezelési kötelezettség vonatkozik.

(12) A közös ellenőrző szerv évenként jelentést nyújt be a Tanácsnak.

24. cikk

Felelősség a jogosulatlan vagy helytelen adatkezelésért

(1) Az Eurojust a székhelye szerinti tagállam nemzeti jogának megfelelően felelős az általa végzett jogosulatlan vagy helytelen adatkezelés folytán magánszemélynek okozott károkért.

(2) Az (1) bekezdésben említett felelősség alapján az Eurojust ellen benyújtott panaszokat a székhelye szerinti tagállam bíróságai tárgyalják.

(3) Minden tagállam nemzeti jogának megfelelően felelős egy magánszemélynek okozott olyan károkért, amelyek oka az Eurojustnak megküldött adatoknak az adott tagállam által végzett jogosulatlan vagy helytelen kezelése.

25. cikk

Titoktartás

(1) A titoktartás kötelezettsége az Eurojust nemzeti tagjaira és azoknak a 2. cikk (2) bekezdésé-

ben említett segítőire, az Eurojust személyzetére és a nemzeti kapcsolattartókra, ha vannak ilyenek, valamint az adatvédelmi tisztviselőre terjed ki, a 9. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül.

(2) A titoktartás kötelezettsége kiterjed minden olyan személyre és szervezetre, akit vagy amelyet az Eurojusttal együtt végzett munkára hívnak fel.

(3) A titoktartás kötelezettsége az (1) és (2) bekezdésben említett személyekre azt követően is kiterjed, hogy hivataluk vagy munkaviszonyuk megszűnt, vagy a tevékenységük befejeződött.

(4) A 9. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a titoktartás kötelezettségét az Eurojust által átvett összes információra alkalmazni kell.

26. cikk

A partnerekkel való együttműködés

(1) Az Eurojust szoros együttműködést alakít ki és tart fenn az Europollal, amennyiben ez feladatainak ellátásához és céljai megvalósításához szükséges, figyelemmel a megduplázott erőfeszítések elkerülésének szükségességére. Ennek az együttműködésnek lényegi elemeit, az adatvédelmi rendelkezések tekintetében a közös ellenőrző szervvel folytatott konzultációt követően, a Tanács által jóváhagyandó megállapodásban határozzák meg.

(2) Az Eurojust a konzultáció és a kiegészítő jelleg alapján privilegizált kapcsolatot tart fenn az Európai Igazságügyi Hálózattal, különösen a nemzeti tag, egyazon tagállam kapcsolattartói és a nemzeti kapcsolattartó között. A hatékony együttműködés érdekében meg kell hozni a következő intézkedéseket:

a) az Eurojust számára a 98/248/IB együttes fellépés 8. cikkének megfelelően hozzáférést kell biztosítani az Európai Igazságügyi Hálózat központosított információihoz, valamint a fenti együttes fellépés 10. cikke alapján a távközlési hálózathoz;

b) a 98/428/IB együttes fellépés 9. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, az Európai Igazságügyi Hálózat titkársága az Eurojust titkárságának részét képezi. A titkárság önálló és független egységként működik. Igénybe veheti az Eurojust Európai Igazságügyi Hálózat feladatainak ellátásához szükséges erőforrásait. Az Eurojust személyzetére vonatkozó szabályok az Európai Igazságügyi Hálózat titkárságának személyzetére is alkalmazandók, amennyiben ez nem össze-

egyeztethetetlen az Európai Igazságügyi Hálózat működésének önállóságával;

c) az Eurojust nemzeti tagjai az Európai Igazságügyi Hálózat ülésein ez utóbbi meghívására vehetnek részt. Az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartói esetenként meghívást kaphatnak az Eurojust üléseire.

(3) Az Eurojust szoros kapcsolatokat alakít ki és tart fenn az OLAF-fal. Ebből a célból az OLAF akár az Eurojust kezdeményezésére, akár saját kérelmére részt vehet az Eurojustnak a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló nyomozások és büntetőeljárások összehangolásában végzett tevékenységében, feltéve, hogy a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a részvétellel szemben nem emelnek kifogást.

(4) A tagállamok az információk fogadása és az Eurojust és az OLAF közötti továbbítása céljából – a 9. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül – biztosítják, hogy az Eurojust nemzeti tagjai kizárólag az Európai Csaláselleni Hivatal (-OLAF) által folytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK rendelet és 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet alkalmazásában a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak minősüljenek. Az OLAF és a nemzeti tagok közötti információcsere nem érinti a fenti rendeletek alapján egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak megküldendő információkat.

(5) Az Eurojust céljainak elérése céljából kapcsolatokat létesít és nem operatív jellegű tapasztalatcserét folytat egyéb szervekkel, különösen nemzetközi szervezetekkel.

(6) Az Eurojust az összekötő bírácoknak és ügyészeknek az Európai Unió tagállamai között az igazságügyi együttműködés javítását szolgáló cseréjének kereteiről szóló, 1996. április 22-i 96/277/IB együttes tanácsi fellépés értelmében eseti alapon együttműködést alakíthat ki az összekötő bírácokkal és ügyészekkel.

27. cikk

A partnerekkel való információcsere

(1) Az Eurojust feladatainak ellátásához e határozatnak megfelelően bármilyen információt kicserélhet a következőkkel:

a) a Szerződések keretében elfogadott rendelkezések értelmében illetékes szervek;

b) nemzetközi szervezetek és testületek;

c) harmadik államoknak a nyomozásokban és büntetőeljárásokban illetékes hatóságok.

(2) Mielőtt az Eurojust bármilyen információt kicserélne az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában említett intézményekkel, az információ továbbításához meg kell szereznie az információt megküldő tagállam nemzeti tagjának hozzájárulását. A nemzeti tag szükség esetén konzultál a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

(3) Az Eurojust a Tanács által jóváhagyott együttműködési megállapodásokat köthet harmadik államokkal és az (1) bekezdésben említett intézményekkel. E megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak különösen az Eurojust tevékenységét segítő összekötő tisztviselők vagy összekötő bírák és ügyészek kiküldéséről. A megállapodások rendelkezhetnek továbbá a személyes adatok kicseréléséről. Ez utóbbi esetben az Eurojust konzultál a közös ellenőrző szervvel.

Az Eurojust sürgős ügyek megoldása érdekében megállapodás megkötése nélkül is együttműködhet az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában megnevezett intézményekkel, feltéve, hogy az együttműködés nem terjed ki személyes adatok ezen intézményeknek történő, Eurojust általi átadására.

(4) A (3) bekezdés sérelme nélkül, az Eurojust csak abban az esetben továbbíthat személyes adatokat az (1) bekezdés *b)* pontjában említett intézményeknek, és az Európa Tanács 1981. január 28-i egyezményében nem részes harmadik államok (1) bekezdés *c)* pontjában említett hatóságainak, ha az adatvédelem megfelelő szintje biztosított.

(5) Az Eurojust haladéktalanul tájékoztatja a közös ellenőrző szervet és az érintett tagállamokat, ha a harmadik államok vagy az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában említett intézmények ismételen nem, vagy lényegileg valószínűsíthetően nem tesznek eleget a (4) bekezdésben előírt feltételeknek. A közös ellenőrző szerv megakadályozhatja a személyes adatok további kicserélését az adott intézményekkel mindaddig, amíg el ne fogadja, hogy a megfelelő orvosló intézkedéseket megtették.

(6) Egy nemzeti tag azonban nemzeti minőségében eljárva, kivételesen és kizárólag abból a célból, hogy megtegye az egyes személyeket vagy a közbiztonságot közvetlenül fenyegető súlyos veszélyek elhárításához szükséges sürgős intézkedéseket, a (3) és (4) bekezdésben említett feltételek teljesülése nélkül is végezhet személyes adatokat érintő információcserét. A nemzeti tag felelős a közlés engedélyezésének jogsze-

rúségéért. A nemzeti tag rögzíti az adatközléseket és azok indokait. Az adatközlést csak abban az esetben engedélyezik, ha a címzett kötelezettséget vállal arra, hogy az adatokat kizárólag az eredetileg megjelölt célra használják fel.

28. cikk

Szervezet és működés

(1) Az Eurojust szervezetéért és működéséért a testület felelős.

(2) A testület a nemzeti tagok közül elnököt, valamint szükség esetén legfeljebb két alelnököt választ. A választás eredményét jóváhagyásra a Tanácsnak kell benyújtani.

(3) Az elnök a testület nevében és annak alárendelten látja el feladatait, irányítja annak munkáját és kíséri figyelemmel az adminisztratív igazgató napi vezetői tevékenységét. Az eljárási szabályzat határozza meg, hogy mely döntéseihez vagy intézkedéseihez szükséges a testület előzetes hozzájárulása, illetve mikor kell jelentést készítenie a testületnek.

(4) Az elnök hivatali ideje három év. Egy alkalommal újraválasztható. Az alelnök(ök) hivatali idejéről az eljárási szabályzat rendelkezik.

(5) Az Eurojust munkáját az adminisztratív igazgató alá tartozó titkárság segíti.

(6) Személyzetével szemben az Eurojust gyakorolja a kinevező hatóság hatásköreit. A testület az eljárási szabályzatnak megfelelően fogadja el e bekezdés végrehajtási szabályait.

29. cikk

Igazgató

(1) Az Eurojust adminisztratív igazgatóját a testület egyhangúlag nevezi ki. A testület egy felvételi bizottságot alakít, amely pályázati felhívás alapján összeállítja azoknak a jelölteknek a névsorát, akik közül a testület kiválasztja a adminisztratív igazgatót.

(2) Az adminisztratív igazgató hivatali ideje öt év. A hivatali idő megújítható.

(3) Az adminisztratív igazgatóra az Európai Közösségek tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira irányadó szabályok és rendeletek vonatkoznak.

(4) Az adminisztratív igazgató a 28. cikk (3) bekezdése alapján eljáró testületnek és az elnöknek alárendelten tevékenykedik. A testület kétharmados többséggel dönthet az adminisztratív igazgató felmentéséről.

(5) Az adminisztratív igazgató az elnök felügyelete mellett felelős az Eurojust napi működéséért és a személyzet vezetéséért.

30. cikk

Személyzet

(1) Az Eurojust személyzetére az Európai Közösségek tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szabályok és rendeletek vonatkoznak, különösen a felvétel és a jogállás tekintetében.

(2) Az Eurojust személyzetét az (1) bekezdésben említett szabályok és rendeletek alapján felvett személyzet alkotja, figyelembe véve az Európai Közösségek tisztviselőinek a 259/68/-EGK, Euratom, ESZAK rendeletben megállapított személyzeti szabályzatának a 27. cikkében említett kritériumokat, többek között a földrajzi megoszlásra vonatkozó követelményeket. A személyzet lehet állandó, ideiglenes és helyi. Az adminisztratív igazgató kérelmére és a testület nevében eljáró elnök egyetértésével a Közösség intézményei ideiglenes személyzetként közösségi tisztviselőket küldhetnek ki az Eurojusthoz. A tagállamok nemzeti szakértőket rendelhetnek ki az Eurojusthoz. Ez utóbbi esetre a testület elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) A testületnek alárendelten, a személyzet feladatai ellátása során szem előtt tartja az Eurojust célkitűzéseit és megbízatását, anélkül hogy bármilyen kormánytól, hatóságtól, az Eurojuston kívüli szervezettől vagy személytől utasítást kérne vagy fogadna el.

31. cikk

Segítségnyújtás a tolmácsolás és fordítás terén

(1) Az Eurojust eljárásaira az Unió hivatalos nyelvhasználatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A 32. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, a Tanácsnak szóló éves jelentést az Unió intézményeinek hivatalos nyelvein kell elkészíteni.

32. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács tájékoztatása

(1) Az elnök a testület nevében minden évben írásban tesz jelentést a Tanácsnak az Eurojust tevékenységéről és a vezetéséről, beleértve a költségvetés végrehajtását.

E célból a testület éves jelentést készít a Eurojust tevékenységeiről, és az Eurojust tevékenységeinek eredményeként az Unióban feltárt kriminálpolitikai problémákról. E jelentésében az Eurojust javaslatokat tehet az büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékonyabbá tételére is.

Az elnök az Eurojust tevékenységéről megküldi a Tanácsnak az általa igényelt jelentéseket és bármely más információt.

(2) A Tanács elnöksége minden évben jelentést tesz az Európai Parlamentnek az Eurojust által végzett munkáról és a közös ellenőrző szerv tevékenységeiről.

33. cikk

Pénzügyek

(1) A nemzeti tagok és a 2. cikk (2) bekezdésében említett segítők bérét és illetményeit a származási tagállam fedezi.

(2) Amennyiben a nemzeti tagok az Eurojust feladatainak keretei között tevékenykednek, a vonatkozó költségeket a Szerződés 41. cikkének (3) bekezdése értelmében vett műveleti kiadásoként kezelik.

34. cikk

Költségvetés

(1) Az Eurojustnak minden – a naptári évvel egybeeső – pénzügyi évre szóló összes bevételéről és kiadásáról előrejelzést kell készíteni. A bevételeket és kiadásokat beépítik a költségvetésbe, amely magában foglalja a személyzeti tervet, amelyet az Európai Unió általános költségvetése tárgyában illetékes költségvetési hatóság elé kell terjeszteni. A személyzeti tervnek tartalmaznia kell az állandó és ideiglenes munkaköröket, és utalnia kell a kirendelt nemzeti szakértőkre, valamint meg kell határoznia az Eurojust által az adott pénzügyi évben foglalkoztatott személyzet számát, azok besorolását és fizetési fokozatát.

(2) Az Eurojust költségvetésében a bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb erőforrások sérelme nélkül, az Eurojust bevétele tartalmazhat egy, az Európai Unió általános költségvetésében szereplő támogatást.

(4) Az Eurojust kiadásai tartalmazzák többek között a tolmácsokkal és fordítókkal kapcsolatos kiadásokat, a biztonsági kiadásokat, az igazgatási és infrastrukturális költségeket, a működési

költséget és a bérleti költséget, az Eurojust tagjainak és személyzetének utazási kiadásait, és a harmadik személyekkel kötött szerződésekből származó költségeket.

35. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az adminisztratív igazgató minden évben elkészíti az Eurojust következő évi pénzügyi kiadásait tartalmazó költségvetésének előzetes tervezetét. Az előzetes tervezetet a testület elé terjeszti.

(2) A testület minden évben legkésőbb március 1-jén elfogadja a következő év költségvetésének tervezetét, és benyújtja azt a Bizottságnak.

(3) A Bizottság e költségvetési tervezet alapján a költségvetési eljárás keretében javaslatot tesz az Eurojust költségvetésére megállapítandó éves támogatási összegre.

(4) A testület az Európai Unió általános költségvetése tekintetében illetékes költségvetési hatóság által így meghatározott éves támogatás alapján minden pénzügyi év kezdetén elfogadja az Eurojust költségvetését, majd a különböző hozzájárulások és az egyéb forrásokból származó pénzeszközök figyelembevételével elvégzi annak kiigazítását.

36. cikk

A költségvetés végrehajtása és mentesítés

(1) Az adminisztratív igazgató engedélyezésre jogosult tisztviselőként hajtja végre az Eurojust költségvetését. A költségvetés végrehajtásáról a testületnek jelentésben számol be.

Az elnök az adminisztratív igazgató közreműködésével minden évben legkésőbb március 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek, a Számvevőszéknek és a Bizottságnak az előző pénzügyi év összes bevételére és kiadására kiterjedő részletes beszámolót. A Számvevőszék az Európai Közösséget létrehozó szerződés 248. cikkének megfelelően megvizsgálja a beszámolót.

(2) Az Európai Parlament a Tanács ajánlására az $n + 2$. év április 30-áig mentesíti az Eurojustot a költségvetés végrehajtásának felelőssége alól.

37. cikk

A költségvetésre alkalmazandó költségvetési rendelet

A testület – a Bizottság és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően – az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalma-

zandó költségvetési rendelet 142. cikkével összhangban egyhangúlag fogadja el az Eurojust költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletet.

38. cikk

Könyvvizsgálat

(1) A kiadásokat érintő kötelezettségvállalások és kifizetések ellenőrzését, és az Eurojust összes bevétele megállapításának és beszédésének felügyeletét a testület által kinevezett pénzügyi ellenőr látja el.

(2) A testület kinevez egy belső könyvvizsgálót, akinek feladata, hogy az irányadó nemzetközi szabványoknak megfelelően biztosítsa a költségvetés végrehajtására szolgáló rendszerek és eljárások megfelelő működését. Belső könyvvizsgáló sem az engedélyezésre jogosult tisztviselő, sem a könyvelő nem lehet. A testület e feladat ellátására felkérheti a Bizottság belső könyvvizsgálóját.

(3) Megállapításairól és ajánlásairól a könyvvizsgáló az Eurojustnak tesz jelentést, és jelentésének egy példányát megküldi a Bizottságnak. Az Eurojust a könyvvizsgáló jelentésének ismeretében megteszi az ajánlások nyomán szükséges intézkedéseket.

(4) Az Eurojustra az 1073/1999/EK rendeletben megállapított szabályokat kell alkalmazni. A testület elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

39. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

A testület az adminisztratív igazgató javaslata alapján elfogadja az Eurojust dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokat, figyelembe véve a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt elveket és korlátozásokat.

40. cikk

Területi hatály

Ezt a határozatot alkalmazni kell Gibraltárra, amelyet az Egyesült Királyság nemzeti tagja képvisel.

41. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az Igazságügyi Együttműködési Ideiglenes Egység nemzeti tagjai, akiket a tagállamok az

Igazságügyi Együttműködési Ideiglenes Egységének létrehozásáról szóló, 2000. december 14-i 2000/799/IB tanácsi határozat alapján neveztek ki, e határozat 2. cikke értelmében az Eurojust nemzeti tagjainak szerepét mindaddig betöltik, amíg az érintett tagállam véglegesen ki nem nevezi nemzeti tagját, de ez semmiképpen sem terjedhet túl a határozat hatálybalépését követő második hónap végén, amely időpontban nevezettek funkciói megszűnnek.

Az Ideiglenes Egység nemzeti tagjait e minőségükben mindazok a hatáskörök megilletik, amelyeket ez a határozat a nemzeti tagoknak biztosít.

Egy nemzeti tag végleges kinevezése azon a napon lép hatályba, amelyet a tagállam a Tanács Főtitkárságához intézett hivatalos levél útján történő értesítésben e célra megjelölt.

(2) Az ennek a határozatnak a hatálybalépését követő három hónap során a tagállam nyilatkozhat arról, hogy a 42. cikkben előírt időpontig nem alkalmazza a határozat egyes cikkeit, különösen a 9. és 13. cikket, mivel alkalmazásuk nem egyeztethető össze nemzeti jogával. A Tanács Főtitkársága minden ilyen nyilatkozatról tájékoztatja a tagállamokat és a Bizottságot.

(3) Mindaddig, amíg a Tanács nem hagyja jóvá az Eurojust eljárási szabályzatát, a testület határozatait kétharmados többséggel hozza meg, kivéve, ha ez a határozat egyhangú határozathozatalt ír elő.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az Eurojust végleges létrejöttéig meghozzák az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az Igazságügyi Együttműködési Ideiglenes Egység által intézett ügyekben, különösen pedig a nyomozások és büntetőeljárások összehangolásával kapcsolatban, a nemzeti tagok továbbra is kellő hatékonysággal járhassanak el. A nemzeti tagoknak legalább az Igazságügyi Együttműködési Ideiglenes Egység céljaival és funkcióival megegyező célokat kell követniük és funkciókat kell ellátniuk.

42. cikk *Átültetés*

A tagállamok nemzeti jogukat szükség esetén a lehető legrövidebb időn belül, legkésőbb azonban 2003. szeptember 6-ig hozzák összhangba ezzel a határozattal.

43. cikk *Hatálybalépés*

Ez a határozat az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba, a 41. cikk sérelme nélkül. Ezen a napon az Igazságügyi Együttműködési Ideiglenes Egység megszűnik.

Kelt Brüsszelben, 2002. február 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

A. ACEBES PANIAGUA